

II

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie)

DECIZII

COMISIE

DECIZIA COMISIEI

din 18 iulie 2007

privind ajutorul de stat C 37/05 (ex NN 11/04) pus în aplicare de Grecia – Fond de rezervă scutit de impozit

[notificată cu numărul C(2008) 3251]

(Numai textul în limba greacă este autentic)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2008/723/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 88 alineatul (2) primul paragraf,

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European, în special articolul 62 alineatul (1) litera (a),

după ce părțile interesate au fost invitate să își prezinte observațiile în conformitate cu dispozițiile menționate anterior ⁽¹⁾,

întrucât:

I. PROCEDURĂ

(1) Pe baza informațiilor colectate de Comisie, Greciei i s-a solicitat, prin scrisoarea din 22 octombrie 2003 (D/56772), să furnizeze informații în legătură cu mai multe măsuri incluse într-un proiect de lege privind „Măsuri de dezvoltare și de politică socială – Obiectivitatea controalelor fiscale și alte dispoziții”, cu scopul de a stabili în ce măsură acestea constituie ajutoare în sensul articolului 87 din Tratatul CE. Conform dispozițiilor unuia dintre aceste proiecte de măsuri, anumitor

societăți comerciale li se permite instituirea unui fond de rezervă special, scutit de impozit, de până la 35 % din profiturile lor pentru realizarea de investiții de un quantum egal. De asemenea, Comisia a reamintit Greciei obligația sa de a notifica la Comisie, în temeiul articolului 88 alineatul (3) din Tratatul CE, orice măsuri care constituie ajutoare înainte de punerea lor în aplicare.

(2) Prin scrisoarea din 27 noiembrie 2003 (A/38170), autoritățile elene au furnizat o parte din informațiile solicitate. Întrucât informațiile nu erau complete, Comisia a reamintit autorităților elene, prin scrisoarea din 3 decembrie 2003 (D/57817), cererea sa și competența sa de a solicita Greciei furnizarea informațiilor necesare în temeiul articolului 10 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE ⁽²⁾. Ulterior, Comisia a primit două scrisori, din 8 decembrie 2003 (A/38600) și, respectiv, 21 ianuarie 2004 (A/30440), în care autoritățile elene au furnizat informații suplimentare. Cu toate acestea, răspunsurile au fost foarte generale și insuficient de detaliate pentru a permite Comisiei să evalueze măsurile în temeiul articolelor 87 și 88 din Tratatul CE.

(3) La 15 ianuarie 2004, Grecia a adoptat Legea 3220/2004 privind „Măsuri de dezvoltare și de politică socială – Obiectivitatea controalelor fiscale și alte dispoziții”, care a intrat în vigoare la 30 ianuarie 2004, la data publicării în Monitorul Oficial al Greciei nr. 3220/2004 (FEK A 15).

⁽¹⁾ JO C 20, 27.1.2006, p. 16.

⁽²⁾ JO L 83, 27.3.1999, p. 1.

- (4) Prin scrisoarea din 13 mai 2004 [COM(2004) 1894], Comisia a adoptat un ordin de furnizare a informațiilor în temeiul articolului 10 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului. Comisia a notificat autorităților elene respectiva decizie prin scrisoarea din 14 mai 2004.
- (5) Prin scrisoarea din 17 iunie 2004, înregistrată la Comisie la 23 iunie 2004 [CAB(2004) 1647], autoritățile elene au furnizat o parte din informațiile necesare pentru a evalua dacă măsura în cauză este în conformitate cu articolul 88 alineatul (3) din Tratatul CE.
- (6) Prin scrisorile din 7 septembrie 2004 (D/56332), 21 septembrie 2004 (D/56733) și 27 ianuarie 2005 (D/50744), Comisia a solicitat informații suplimentare. Grecia a furnizat Comisiei informații suplimentare prin scrisorile din 6 decembrie 2004, înregistrată la Comisie la 13 decembrie 2004 (A/39659), 11 ianuarie 2005, înregistrată la Comisie la 17 ianuarie 2005 (A/30523), și 25 aprilie 2005, înregistrată la Comisie la 29 aprilie 2005 (A/33595).
- (7) Prin scrisoarea din 13 iulie 2005, Comisia a informat autoritățile elene despre intenția sa de a emite un ordin de suspendare în temeiul articolului 11 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999. Prin scrisoarea din 25 iulie 2005, înregistrată la Comisie la 29 iulie 2005 (A36189), autoritățile elene au propus abrogarea măsurii, dar numai în ceea ce privește veniturile și profiturile acumulate după 1 ianuarie 2005, aceasta rămânând în vigoare pentru veniturile și profiturile înregistrate înainte de data respectivă.
- (8) Prin scrisoarea din 20 octombrie 2005 ⁽³⁾, Comisia a informat Grecia că a decis inițierea procedurii prevăzute la articolul 88 alineatul (2) din Tratatul CE privind măsura de ajutor. În respectiva decizie, publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽⁴⁾, Comisia a invitat părțile interesate să-și prezinte observațiile privind măsura.
- (9) Prin scrisorile din 18 noiembrie 2005 și 21 decembrie 2005, înregistrate la Comisie la 22 noiembrie 2005 (A/39597) și, respectiv, 23 decembrie 2005 (A/40796), Grecia a solicitat o prelungire a termenului de prezentare a observațiilor sale privind decizia din 20 octombrie 2005.
- (10) Prin scrisorile din 25 noiembrie 2005 și 12 ianuarie 2006, Comisia a acordat prelungirile de termen solicitate.
- (11) Prin scrisoarea din 30 ianuarie 2006, înregistrată la Comisie la 31 ianuarie 2006 (A/30817), Grecia a prezentat informații suplimentare și a solicitat o a treia prelungire a termenului, care nu a fost acordată de Comisie.
- (12) Prin faxul din 14 februarie 2006, înregistrat la Comisie în aceeași zi (A/31227), o terță parte, Federația Industriilor Elene, a solicitat o prelungire a termenului de prezentare a observațiilor sale privind decizia din 20 octombrie 2005. Comisia a refuzat acordarea acestei prelungiri prin scrisoarea din 20 februarie 2006, întrucât a considerat suficientă perioada prevăzută pentru prezentarea observațiilor, care, în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 din 22 martie 1999, nu trebuie să depășească, în mod normal, o lună. Mai mult, nu s-a furnizat nici un motiv justificat pentru cererea de prelungire a termenului.
- (13) Prin faxul din 28 februarie 2006, înregistrat la Comisie la aceeași dată (A32693), Federația Industriilor Elene (FGI) și-a prezentat observațiile ca terță parte interesată.
- (14) Prin e-mail-ul din 6 aprilie 2006, înregistrat la Comisie la aceeași dată (A/32693), și prin scrisorile din 16 iunie 2006 și 26 octombrie 2006, înregistrate la Comisie la 20 iunie 2006 (A/34774) și, respectiv, 30 octombrie 2006 (A/38658), Grecia a prezentat informații suplimentare. În scrisoarea din 16 iunie 2006, Grecia a declarat că informațiile furnizate prin scrisoarea din 6 aprilie 2006 trebuie luate în considerare în cadrul prezentei proceduri și nu ca o notificare distinctă.

II. DESCRIERE DETALIATĂ A SISTEMULUI DE AJUTOARE

II.1. Obiectivul sistemului

- (15) Articolul 2 din legea elenă 3220/2004 (denumită în continuare „măsura” sau „sistemul”) vizează promovarea dezvoltării economice în regiunile Greciei, creșterea ocupării forței de muncă și a spiritului antreprenorial și îmbunătățirea competitivității economiei.

II.2. Baza juridică a sistemului

- (16) Baza juridică a sistemului o constituie legea elenă 3220/2004 intitulată „Măsuri de dezvoltare și de politică socială – Obiectivitatea controalelor fiscale și alte dispoziții” ⁽⁵⁾ (denumită în continuare *Legea 3220/2004*), care a intrat în vigoare la 28 ianuarie 2004, la data publicării în Monitorul Oficial elen (FEK A 15). Autoritățile elene precizează, de asemenea, că intensitățile ajutoarelor, costurile eligibile, întreprinderile și proiectele eligibile sunt stabilite de legislația privind dezvoltarea regională, 2601/1998 ⁽⁶⁾ (denumită în continuare *Legea 2601/1998*).

⁽³⁾ C(2005) 3873 din 20 octombrie 2005.

⁽⁴⁾ A se vedea nota de subsol 1.

⁽⁵⁾ Monitorul Oficial nr. 15A din 28 ianuarie 2004.

⁽⁶⁾ Αναπτυξιακός Νόμος 2601/1998, Monitorul Oficial elen A 81 din 15 aprilie 1998.

II.3. Forme de ajutor

- (17) Ajutorul va lua forma unui fond special de rezervă scutit de impozit constituit de un beneficiar din până la 35 % din profiturile sale totale nedistribuite din 2004. De asemenea, fondul poate fi constituit din până la 50 % din profiturile pe 2003, după deducerea profiturilor din anul 2002 sau, dacă întreprinderile au realizat o investiție eligibilă în 2003, fondul de rezervă poate fi creat până la valoarea investiției respective, dar fără a depăși 35 % din profiturile totale nedistribuite din 2003. Ajutorul se acordă în momentul acceptării declarației fiscale a beneficiarului de către autoritățile fiscale elene. În mod normal, aceasta a avut loc în prima jumătate a anilor 2004 și 2005. Fondul poate fi utilizat de întreprinderile prevăzute la articolul 3 din Legea 2601/1998, indiferent de categoria de registre de evidență fiscală pe care le întocmesc sau de sediul lor. Scopul rezervei este realizarea unor investiții de un volum cel puțin egal cu volumul fondului într-o perioadă de trei ani de la crearea sa.

- (18) După perioada de trei ani de la data creării fondului de rezervă scutit de impozit, cuantumul total al rezervei utilizat pentru investiții eligibile este folosit pentru creșterea capitalului întreprinderii și este scutit de impozit pe profit. În primul an al perioadei de trei ani, beneficiarii trebuie să cheltuiască cel puțin o treime din fondul special de rezervă în scopul realizării investiției. Cota din fond care nu va fi utilizată pentru investiții timp de trei ani va fi declarată ca venit suplimentar ulterior și va fi impozitată în conformitate cu dispozițiile fiscale generale, plus dobânzile legale. Rata legală a dobânzii va fi de cel puțin 1 % pe lună pentru suma datorată, adică cel puțin 12 % pe an și, astfel, mult mai ridicată decât rata de referință de 4,43 % pentru ajutoarele acordate în anul 2004 și de 4,08 % pentru ajutoarele acordate în anul 2005 ⁽⁷⁾.

II.4. Beneficiari și delimitări sectoriale

- (19) Pentru a beneficia de sistem, o întreprindere trebuie să fie activă în unul dintre cele 23 de sectoare prevăzute la articolul 3 din Legea 2601/1998. Primul sector, industria prelucrătoare ⁽⁸⁾, cuprinde producția de materiale textile, producția de metale de bază și producția de automobile ⁽⁹⁾. Celelalte sectoare sunt

producția de energie durabilă ⁽¹⁰⁾, cercetare aplicată și dezvoltare tehnologică ⁽¹¹⁾, servicii de înaltă tehnologie ⁽¹²⁾, dezvoltare de software ⁽¹³⁾, servicii de calitate ⁽¹⁴⁾, minerit ⁽¹⁵⁾, exploatarea în carieră și prelucrarea mineralelor și a marmurei ⁽¹⁶⁾, agricultură și pescuit intensive ⁽¹⁷⁾, cooperative agricole și agroindustriale ⁽¹⁸⁾, ambalarea produselor agricole și pescărești ⁽¹⁹⁾, dezvoltare urbană ⁽²⁰⁾, parcuri publice ⁽²¹⁾, întreprinderi din domeniul gazului și al combustibililor lichizi ⁽²²⁾, transport în zone îndepărtate fără ieșire la mare ⁽²³⁾, asociații în participațiune mari ⁽²⁴⁾, societăți mari de comerț internațional ⁽²⁵⁾, întreprinderi comerciale ⁽²⁶⁾, centre de terapie și reabilitare și centre pentru persoanele cu handicap ⁽²⁷⁾, întreprinderi de turism tematic ⁽²⁸⁾, mănăstiri (în vederea construirii de pensiuni și de centre culturale ⁽²⁹⁾), inginerie ⁽³⁰⁾, investiții în imobile de patrimoniu sau în producție tradițională ori în cea cu denumire de origine protejată ⁽³¹⁾. Societățile active în sectorul industriei prelucrătoare, precum și în sectorul agriculturii intensive și al pescuitului pot utiliza sistemul și pentru activitățile lor din afara granițelor Greciei ⁽³²⁾. Societățile de comerț internațional pot utiliza sistemul pentru activitățile lor din Grecia, precum și pentru cele din afara Comunității ⁽³³⁾.

- (20) De asemenea, articolul 3 din Legea 2601/1998 prevede, pentru fiecare sector, un set specific de cheltuieli care pot fi realizate din fond. Pot beneficia de sistem numai societățile care realizează investiții ce se încadrează în categoriile prevăzute la articolul 3 din Legea 2601/1998. Autoritățile elene au confirmat că măsura se aplică tuturor societăților care își au sediul oriunde în Grecia, fără nici o distincție între societăți comerciale naționale și străine sau între societăți noi și vechi.

⁽¹⁰⁾ Articolul 3.1.b din Legea 2601/1998.

⁽¹¹⁾ Articolul 3.1.c din Legea 2601/1998.

⁽¹²⁾ Articolul 3.1.d din Legea 2601/1998.

⁽¹³⁾ Articolul 3.1.e din Legea 2601/1998, punere în aplicare necesară.

⁽¹⁴⁾ Articolul 3.1.f din Legea 2601/1998.

⁽¹⁵⁾ Articolul 3.1.g din Legea 2601/1998.

⁽¹⁶⁾ Articolul 3.1.h din Legea 2601/1998.

⁽¹⁷⁾ Articolul 3.1.i din Legea 2601/1998.

⁽¹⁸⁾ Articolul 3.1.j din Legea 2601/1998.

⁽¹⁹⁾ Articolul 3.1.k din Legea 2601/1998.

⁽²⁰⁾ Articolul 3.1.l din Legea 2601/1998.

⁽²¹⁾ Articolul 3.1.m din Legea 2601/1998.

⁽²²⁾ Articolul 3.1.n din Legea 2601/1998.

⁽²³⁾ Articolul 3.1.o din Legea 2601/1998, legislație secundară necesară.

⁽²⁴⁾ Articolul 3.1.p din Legea 2601/1998.

⁽²⁵⁾ Articolul 3.1.q din Legea 2601/1998, punere în aplicare necesară.

⁽²⁶⁾ Articolul 3.1.r din Legea 2601/1998.

⁽²⁷⁾ Articolul 3.1.e din Legea 2601/1998.

⁽²⁸⁾ Articolul 3.1.t din Legea 2601/1998.

⁽²⁹⁾ Articolul 3.1.u din Legea 2601/1998.

⁽³⁰⁾ Articolul 3.1.v din Legea 2601/1998.

⁽³¹⁾ Articolul 3.1.w din Legea 2601/1998.

⁽³²⁾ Articolul 3.2 din Legea 2601/1998.

⁽³³⁾ Articolul 3.1.q ultima teză din Legea 2601/1998.

⁽⁷⁾ Referință ajutoare de stat CE, publicată la adresa http://ec.europa.eu/comm/competition/state_aid/others/reference_rates.html

⁽⁸⁾ Articolul 3.1.a din Legea 2601/1998.

⁽⁹⁾ Articolul 15 anexa la Legea 2601/1998.

II.5. **Proiecte eligibile**

(21) Ajutorul se referă la investiții și costuri de funcționare legate de activitățile prevăzute la articolul 3 din Legea 2601/1998. În cazul costurilor de investiții, nu se face distincție între investiții inițiale și investiții de înlocuire. Proiectele de investiții se pot referi, în principal, la:

- construirea, extinderea și modernizarea de uzine și clădiri, precum și amenajarea teritoriului ⁽³⁴⁾;
- construirea de capacități de depozitare ⁽³⁵⁾;
- achiziția de clădiri neutilizate ⁽³⁶⁾;
- achiziția de spații industriale ⁽³⁷⁾;
- achiziția de mașini moderne noi și alte echipamente ⁽³⁸⁾;
- sisteme de automatizare a proceselor și software aferent, precum și formare profesională ⁽³⁹⁾;
- mijloace de transport în interiorul zonelor industriale mari și destinate personalului ⁽⁴⁰⁾;
- camioane frigorifice ⁽⁴¹⁾;
- clădiri și echipamente destinate cazării și nevoilor sociale ale lucrătorilor ⁽⁴²⁾;
- investiții în protecția mediului ⁽⁴³⁾;
- investiții în energii regenerabile, producerea combinată de căldură și electricitate (PCCE), economia de energie ⁽⁴⁴⁾;
- crearea, extinderea sau modernizarea laboratoarelor pentru cercetarea aplicată ⁽⁴⁵⁾;
- instalații de reciclare ⁽⁴⁶⁾;
- investiții pentru sporirea eficienței ⁽⁴⁷⁾;

— construirea de rețele de transport al apei și aburului ⁽⁴⁸⁾;

— calculatoare ⁽⁴⁹⁾;

— software ⁽⁵⁰⁾;

— dezvoltarea software-ului, până la 60 % din investiția totală ⁽⁵¹⁾;

— lucrări de acces pentru mine ⁽⁵²⁾;

— echipamente și mijloace de transport către insule ⁽⁵³⁾;

— echipamente de transport ⁽⁵⁴⁾;

— mobilier, echipamente ⁽⁵⁵⁾;

— camioane de ocazie ⁽⁵⁶⁾.

(22) Costurile de funcționare pot cuprinde, în principal:

— conversia și repararea instalațiilor, echipamentelor sau clădirilor vechi ⁽⁵⁷⁾;

— costuri de leasing ⁽⁵⁸⁾;

— studii pentru punerea în aplicare de noi tehnologii ⁽⁵⁹⁾;

— costuri de relocalizare din motive de mediu ⁽⁶⁰⁾;

— punerea în aplicare de planuri de afaceri de peste 1 miliard drahme grecești (aproximativ 2,9 milioane EUR) ⁽⁶¹⁾;

— formare profesională ⁽⁶²⁾;

— punerea în aplicare a planului de afaceri de restructurare a unor societăți care nu sunt în dificultate ⁽⁶³⁾;

⁽³⁴⁾ Articolul 3.1.a.i. et al. din Legea 2601/1998.

⁽³⁵⁾ Articolul 3.1.a.ii. et al. din Legea 2601/1998.

⁽³⁶⁾ Articolul 3.1.a.iii. din Legea 2601/1998.

⁽³⁷⁾ Articolul 3.1.a.iv. c.ii. și f.ii. din Legea 2601/1998.

⁽³⁸⁾ Articolul 3.1.a.v. și altele din Legea 2601/1998.

⁽³⁹⁾ Articolul 3.1.a.vi. și altele din Legea 2601/1998.

⁽⁴⁰⁾ Articolul 3.1.a.ix. și altele din Legea 2601/1998.

⁽⁴¹⁾ Articolul 3.1.a.x. din Legea 2601/1998.

⁽⁴²⁾ Articolul 3.1.a.xi. și altele din Legea 2601/1998.

⁽⁴³⁾ Articolul 3.1.a.xii. și altele din Legea 2601/1998.

⁽⁴⁴⁾ Articolul 3.1.a.xiii. și altele din Legea 2601/1998.

⁽⁴⁵⁾ Articolul 3.1.a.xiv. și altele din Legea 2601/1998.

⁽⁴⁶⁾ Articolul 3.1.a.xxi. din Legea 2601/1998.

⁽⁴⁷⁾ Articolul 3.1.a.xxii. din Legea 2601/1998.

⁽⁴⁸⁾ Articolul 3.1.b.ix. din Legea 2601/1998.

⁽⁴⁹⁾ Articolul 3.1.e.iii. din Legea 2601/1998.

⁽⁵⁰⁾ Articolul 3.1.e.iii. și p.vi. din Legea 2601/1998.

⁽⁵¹⁾ Articolul 3.1.e.iii. din Legea 2601/1998.

⁽⁵²⁾ Articolul 3.1.g.viii. și h.viii. din Legea 2601/1998.

⁽⁵³⁾ Articolul 3.1.n.ii. din Legea 2601/1998.

⁽⁵⁴⁾ Articolul 3.1.o.i., q.vi., t.v., u.iv., din Legea 2601/1998.

⁽⁵⁵⁾ Articolul 3.1.p.iv. din Legea 2601/1998.

⁽⁵⁶⁾ Articolul 3.1.q.vi. din Legea 2601/1998.

⁽⁵⁷⁾ Articolul 3.1.l.i. ultima teză, p.iii, t.i. și ii. în cazul în care urmărește modernizarea, u.i. în cazul în care urmărește modernizarea și ii, precum și w.i. și ii. din Legea 2601/1998.

⁽⁵⁸⁾ Articolul 3.1.a.v. și altele din Legea 2601/1998.

⁽⁵⁹⁾ Articolul 3.1.a.vii. și altele din Legea 2601/1998.

⁽⁶⁰⁾ Articolul 3.1.a.viii. și i.x. din Legea 2601/1998.

⁽⁶¹⁾ Articolul 3.1.a.xv., e.v. (500 milioane GRD), g.xii. din Legea 2601/1998.

⁽⁶²⁾ Articolul 3.1.a.xv., e.v. și g.xii. din Legea 2601/1998.

⁽⁶³⁾ Articolul 3.1.a.xvi. din Legea 2601/1998.

- introducerea de certificări ale proceselor și produselor și studii aferente ⁽⁶⁴⁾;
- restructurarea instalațiilor pentru a le spori flexibilitatea ⁽⁶⁵⁾;
- inovație și prototipuri inovatoare ⁽⁶⁶⁾;
- înregistrarea brevetelor ⁽⁶⁷⁾;
- introducerea și adaptarea unor tehnologii ecologice ⁽⁶⁸⁾;
- achiziția de material de reproducere proliferant ⁽⁶⁹⁾;
- studii privind organizarea și piețele ⁽⁷⁰⁾;
- studii privind eligibilitatea ajutorului ⁽⁷¹⁾.

II.6. Intensitățile ajutoarelor

- (23) Scutirea de impozit se aplică pentru impozitul total pe profiturile alocate fondului de rezervă. Rata impozitului pe profit aplicabilă este de 35 %. Cel puțin o treime din fond trebuie cheltuită în primul an de la crearea acestuia, în timp ce restul cuantumului trebuie cheltuit în termen de trei ani. Pentru calcularea intensității maxime a ajutorului, atât ajutorul, cât și cheltuielile se scotează la sfârșitul primului an. Rata dobânzii care trebuie utilizată este rata de referință și de scont a Comunității ⁽⁷²⁾ aplicabilă Greciei la momentul acordării ajutorului, care a fost de 4,43 % pentru anul 2004 și 4,08 % pentru anul 2005. Astfel, intensitățile maxime posibile ale ajutorului sunt de 37,05 % și, respectiv, 36,89 % ⁽⁷³⁾.

II.7. Cumul de ajutoare

- (24) Legea 3220/2004 exclude în mod explicit cumularea cu ajutoarele acordate în temeiul legii 2601/1998. Autoritățile elene au confirmat că nu există nici un alt sistem de ajutoare care ar putea să acopere aceleași costuri eligibile.

II.8. Durata și bugetul sistemului

- (25) Societățile la care se face referire la articolul 3 din Legea 2601/1998 pot crea o rezervă specială scutită de impozit în temeiul articolului 2 din Legea 3220/2004 din profi-

turile acumulate doar în 2003 și 2004. Bugetul sistemului nu este menționat și, dat fiind faptul că sistemul reprezintă un avantaj fiscal, veniturile publice totale la care se renunță nu pot fi determinate și depind de profiturile anterioare și de investițiile eligibile realizate în perioada 2005-2007 și creanțele aferente.

III. MOTIVELE ÎNȚIERII PROCEDURII

- (26) Comisia a considerat că sistemul de ajutoare care nu a fost notificat reprezintă ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE. Acesta implică resurse de stat, acordă un avantaj beneficiarilor, este selectiv și are efect asupra comerțului. Întrucât măsura a fost nouă și a fost pusă în aplicare fără o notificare prealabilă a Comisiei, ea a constituit un ajutor ilegal.

- (27) Comisia a examinat sistemul din punct de vedere al conformității cu articolul 87 din Tratatul CE și, în special, în cazurile în care se aplică aceste dispoziții, în temeiul normelor specifice privind ajutoarele de stat. Comisia a avut îndoeli considerabile în legătură cu îndeplinirea de către măsură a criteriilor oricăror dintre normele aplicabile și, prin urmare, în legătură cu compatibilitatea măsurii cu piața comună.

IV. OBSERVAȚIILE PĂRȚILOR TERȚE

- (28) Federația Industriilor Elene (denumită în continuare „FGI”) și-a prezentat observațiile în calitate de terță parte interesată.
- (29) FGI a declarat, în primul rând, că drepturile sale au fost considerabil restricționate de Comisie prin respingerea cererii sale de prelungire a termenului de prezentare a observațiilor.
- (30) În continuare, FGI a susținut că măsura are caracter general, și nu selectiv. Chiar dacă anumite aspecte ale măsurii sunt selective, rezerva scutită de impozit a fost creată cu scopul de a sprijini tipuri specifice de costuri de investiții ale oricărei întreprinderi, astfel încât ea trebuie considerată o măsură fiscală generală.
- (31) FGI afirmă, de asemenea, că măsura reprezintă un ajutor existent, astfel cum este definit la articolul 1 litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999. În opinia federației, Legea 3220/2004 nu face decât să adapteze metoda de instituire a rezervei, ceea ce reprezintă o parte a sistemului de ajutoare de stat stabilit prin Legea 2601/1998, care a fost aprobat de Comisie.

⁽⁶⁴⁾ Articolul 3.1.a.xvii. din Legea 2601/1998.

⁽⁶⁵⁾ Articolul 3.1.a.xviii. din Legea 2601/1998.

⁽⁶⁶⁾ Articolul 3.1.a.xx. din Legea 2601/1998.

⁽⁶⁷⁾ Articolul 3.1.a.xx. din Legea 2601/1998.

⁽⁶⁸⁾ Articolul 3.1.g.x. și h.xi din Legea 2601/1998.

⁽⁶⁹⁾ Articolul 3.1.i.vii. din Legea 2601/1998.

⁽⁷⁰⁾ Articolul 3.1.p.viii. din Legea 2601/1998.

⁽⁷¹⁾ Articolul 3.1.p.ix. din Legea 2601/1998.

⁽⁷²⁾ Stabilită în conformitate cu Comunicarea Comisiei privind metoda de stabilire a ratelor de referință și de scont, JO C 273, 9.9.1997, p. 3, și publicată la adresa de internet http://europa.eu.int/comm/competition/state_aid/others/reference_rates.html

⁽⁷³⁾ Intensitățile maxime posibile ale ajutorului se calculează ca cel mai mare procent posibil al ajutorului din costurile eligibile, ambele scontate în anul de acordare a ajutorului:

$$IA_{2004} = \frac{35\%}{\frac{1}{3} + \frac{2}{3}(1 + 0,0443)^{-7}} = 37,05\%, \quad IA_{2005} = \frac{35\%}{\frac{1}{3} + \frac{2}{3}(1 + 0,0408)^{-7}} = 36,89\%.$$

- (32) FGI consideră că Legea 3220/2004 introduce o adaptare tehnică, și anume posibilitatea de a crea o rezervă scutită de impozit înainte de investiție, nu are nici o influență concretă asupra domeniului de aplicare, a sumei sau a efectului sistemului.
- (33) De asemenea, FGI susține că nici existența unui grup mare de beneficiari, nici o creștere a bugetului, nici investiții de o valoare mai mare invocate de Comisie nu ar reprezenta consecințe directe ale modificării metodei de creare a rezervei.
- (34) Potrivit FGI, chiar dacă alte modificări introduse de Legea 3220/2004 urmau să fie considerate ajutoare noi, ele ar trebui să fie considerate o modificare distinctă a sistemului actual de ajutoare. În acest caz, doar noile dispoziții în cauză ar trebui să fie notificate, iar clasificarea sistemului modificat ca ajutor existent nu s-ar schimba ⁽⁷⁴⁾.
- (35) În opinia FGI, raționamentul din decizia de inițiere a procedurii este neclar și echivoc și, în măsura în care Comisia și-a bazat decizia pe alți factori, ea nu și-a îndeplinit obligația de a prezenta motivele, conform dispozițiilor de la articolul 253 din Tratatul CE.
- (36) FGI critică faptul că în decizia de inițiere nu se explică modul de calculare a intensității ajutorului, pentru a permite o comparație cu intensitatea ajutorului care rezultă conform Legii 2601/1998.
- (37) FGI susține, de asemenea, că, deși Comisia a considerat că modificările distincte trebuiau notificate ca ajutor nou, compatibilitatea lor ar trebui evaluată pentru fiecare beneficiar în parte, de la caz la caz ⁽⁷⁵⁾. În astfel de situații, Comisia trebuie să considere, în special, deciziile sale anterioare – în care Legea 2601/1998 a fost considerată ajutor compatibil – drept cadru ce nu poate fi modificat pe durata prezentei proceduri.
- anterioară nu este suficient pentru ca acesta să fie desemnat un ajutor nou, în conformitate cu jurisprudența Curții ⁽⁷⁶⁾.
- (39) Grecia susține că articolul 2 alineatul (2) din Legea 3220/2004 nu modifică momentul la care este realizată investiția.
- (40) De asemenea, Grecia susține că o modificare a momentului în care întreprinderile constituie rezerva nu are nici o legătură directă cu o creștere a grupului de beneficiari.
- (41) Grecia consideră, de asemenea, că nu există o legătură directă între lărgirea gamei de beneficiari și denaturarea concurenței.
- (42) De asemenea, autoritățile elene consideră că este necesară împărțirea în două categorii a întreprinderilor care beneficiază de Legea 3220/2004:
- cele care aveau deja dreptul de a constitui un fond de rezervă scutit de impozit în cadrul sistemului prevăzut de Legea 2601/1998. În acest caz, nu există nici un avantaj economic nou, astfel că ajutorul trebuie considerat un ajutor existent. Prin urmare, nu s-a aplicat obligația de notificare și nu poate exista o recuperare;
 - cele care nu aveau dreptul de a intra sub incidența legii 2601/1998, pentru care măsura respectivă ar putea fi considerată ajutor nou; astfel, compatibilitatea cu dispozițiile Tratatului CE ar trebui analizată de la caz la caz.
- (43) În cele de urmă, Grecia susține că motivele expuse de Comisie pentru descrierea măsurii introduse prin Legea 3220/2004 ca ajutor de stat nou sunt neclare și neadecvate, ceea ce încalcă dispozițiile articolului 253 din Tratatul CE.

V. OBSERVAȚIILE GRECIEI

V.1. Legea 3220/2004 reprezintă ajutor existent

- (38) În opinia autorităților elene, faptul că ajutorul analizat a fost introdus printr-o lege diferită de Legea 2601/1998

⁽⁷⁴⁾ Raportul Comisiei privind punerea în aplicare a Comunicării Comisiei privind aplicarea normelor referitoare la ajutoare de stat în cazul măsurilor legate de impozitarea directă a activităților, 9 februarie 2004, C(2004) 434, punctul 56.

⁽⁷⁵⁾ Raportul Comisiei privind punerea în aplicare a Comunicării Comisiei privind aplicarea normelor referitoare la ajutoare de stat în cazul măsurilor legate de impozitarea directă a activităților, 9 februarie 2004, C(2004) 434, punctul 51. A se vedea, de asemenea, deciziile Comisiei: 11.7.2001 (JO L 174, 4.7.2002, p. 31), 20.12.2001 (JO L 40, 14.2.2003) etc.

V.2. Posibilitatea de includere a măsurii în cadrele comunitare existente pentru ajutoare de stat compatibile

- (44) Autoritățile elene consideră că investițiile din fondul de rezervă scutit de impozit sunt eligibile pentru includerea în următoarele cadre de ajutoare de stat admisibile:

— Comunicarea Comisiei privind ajutoarele de minimis ⁽⁷⁷⁾;

⁽⁷⁶⁾ Cauza C-44/93 *Namur-Les Assurances du Crédit SA/Biroul național Ducroire și statul belgian*, Rec. 1994, p. II-2309, punctul 83, cauzele conexe T-195/01 și T-207/01, Guvernul din Gibraltar/Comisia Comunităților Europene, Rec. 2002, p. II-2309, punctele 109-111.

⁽⁷⁷⁾ JO C 68, 6.3.1996, p. 9.

— Orientările privind ajutoarele regionale naționale (denumite în continuare „OAR”) ⁽⁷⁸⁾;

— Cadru multisectorial privind ajutoarele regionale pentru proiecte mari de investiții (denumit în continuare „CMS”) ⁽⁷⁹⁾;

— Decizia Autorității de supraveghere a AELS nr. 152/01/COL din 23 mai 2001 de revizuire a orientărilor privind aplicarea dispozițiilor referitoare la ajutoarele de stat SEE în cazul ajutoarelor pentru protecția mediului ⁽⁸⁰⁾, (denumite în continuare „orientări privind mediul”);

— Cadru comunitar pentru ajutoare de stat pentru cercetare și dezvoltare (denumit în continuare „cadru C&D”) ⁽⁸¹⁾;

— Regulamentul (CE) nr. 68/2001 al Comisiei din 12 ianuarie 2001 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE ajutoarelor pentru formare profesională (denumit în continuare „REC privind formarea profesională”) ⁽⁸²⁾;

— Regulamentul (CE) nr. 70/2001 al Comisiei din 12 ianuarie 2001 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE ajutoarelor de stat pentru întreprinderile mici și mijlocii (denumit în continuare „REC privind IMM”) ⁽⁸³⁾;

— Orientările Comisiei privind ajutoarele de stat în sectorul agricol ⁽⁸⁴⁾;

— Orientările privind examinarea ajutoarelor de stat pentru pescuit și acvacultură în formularea aplicabilă acestui ajutor ⁽⁸⁵⁾.

(45) Ajutoarele pentru întreprinderile în dificultate și ajutoarele pentru export sunt excluse, iar societățile comerciale străine stabilite în Grecia pot beneficia de măsura în cauză.

(46) De asemenea, autoritățile elene au inclus în răspunsul lor un proiect de propunere legislativă pentru a include măsura în cadrele existente privind ajutoarele de stat. Ele propun ca fondurile de rezervă scutite de impozit să fie considerate retroactiv ajutoare de stat și să se creeze o autoritate națională care să examineze *ex post* respectarea de către fiecare caz în parte a normelor comunitare privind ajutoarele de stat.

V.3. Informații privind investițiile reglementate de normele comunitare privind ajutoarele de stat

(47) Potrivit autorităților elene, 3 315 întreprinderi au primit o sumă mai mică de 100 000 EUR, astfel încât se poate considera, în legătură cu cazurile respective, că sunt cuprinse în sistemul *de minimis*. În ceea ce privește celelalte 320 de întreprinderi, analiza de la caz la caz începuse și era în desfășurare.

(48) Pe baza verificărilor deja efectuate, investițiile care, potrivit autorităților elene, pot respecta OAR acoperă:

— întregul fond de rezervă scutit de impozit în cazul a 84 de întreprinderi;

— o parte a fondului de rezervă în cazul a 103 întreprinderi.

V.4. Consecințe financiare ale unei decizii negative a Comisiei în acest caz

(49) Autoritățile elene consideră că o decizie negativă și recuperarea în consecință a sumelor ar fi dezastruoase pentru țară. Autoritățile elene susțin că, în conformitate cu jurisprudența CEJ, ea poate ține seama, în mod excepțional, de consecințele financiare intolerabile ale deciziei sale și poate limita consecințele acesteia ⁽⁸⁶⁾.

VI. EVALUARE

VI.1. Calificarea ca ajutor de stat

(50) Comisia consideră că măsura examinată îndeplinește toate cele patru condiții cumulative pentru a fi considerată ajutor în sensul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE, după cum s-a explicat, de asemenea, cu mai multe detalii în comunicarea Comisiei privind punerea în aplicare a normelor privind ajutoarele de stat în cazul măsurilor legate de impozitarea directă a întreprinderilor ⁽⁸⁷⁾.

(51) Curtea de Justiție a susținut cu consecvență că o măsură prin care autoritățile publice acordă anumitor întreprinderi o scutire de impozit care, deși nu implică un transfer de resurse de stat, plasează persoanele cărora li se aplică scutirea pe o poziție financiară mai favorabilă decât a altor contribuabili constituie ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE ⁽⁸⁸⁾.

⁽⁷⁸⁾ JO C 74, 10.3.1998, p. 9.

⁽⁷⁹⁾ JO C 70, 19.3.2002, p. 8.

⁽⁸⁰⁾ JO L 237, 6.9.2001, p. 16.

⁽⁸¹⁾ JO C 45, 17.2.1996, p. 5.

⁽⁸²⁾ JO L 10, 13.1.2001, p. 20.

⁽⁸³⁾ JO L 10, 13.1.2001, p. 33.

⁽⁸⁴⁾ JO C 232, 12.8.2000, p. 17.

⁽⁸⁵⁾ JO C 229, 14.9.2004, p. 5 și JO C 19, 20.1.2001, p. 7.

⁽⁸⁶⁾ Hotărârea CEJ în cauza C-209/03, Bidar/Cartierul londonez Ealing, Secretarul de stat pentru educație și calificări, Rec. 2005, p. I-2119, punctele 68-69. Avizul avocatului general în cauza C-475/03, Banca Popolare di Cremona/Agenzia Entrate Ufficio Cremona, Rec. 2006, p. I-9373, punctul 75. Avizul avocatului general în cauza C-292/04, Wienand Meilicke și alții/Finanzamt Bonn-Innenstadt, nepublicat încă, punctul 34.

⁽⁸⁷⁾ JO C 384, 10.12.1998, p. 3.

⁽⁸⁸⁾ Cauza C-6/97, Republica italiană/Comisia, Rec. 1999, p. I-2981, punctul 16.

VI.1.1. *Resurse de stat*

- (52) În primul rând, măsura implică resurse de stat, întrucât statul elen renunță la venituri din impozite care i se cuvin.

VI.1.2. *Avantaj*

- (53) În al doilea rând, măsura acordă beneficiarilor un avantaj, întrucât li se permite să creeze un fond de rezervă scutit de impozit din profiturile lor de până la 35 % pentru 2004 (exercițiul financiar 2005) și de până la 50 % pentru 2003 (exercițiul financiar 2004) din profiturile rămase după deducerea profiturilor din 2002 (exercițiul financiar 2003). Faptul că o parte din profiturile beneficiarilor nu este impozitată îi scutește de taxe care sunt suportate, în mod normal, din bugetul lor. În cazul în care fondul de rezervă nu a fost utilizat și dacă nu se percepe nici o dobândă sau se percepe o dobândă mai mică decât rata comunitară de referință și de scont pentru Grecia la plata amânată a impozitului, diferența dintre datoria fiscală, inclusiv dobânda de referință compusă, și suma reală de plată reprezintă, de asemenea, un avantaj.

- (54) Fondul de rezervă care nu a fost utilizat trebuie impozitat, în conformitate cu legislația elenă, la rata legală a dobânzii. Rata legală a dobânzii va fi de cel puțin 1 % pe lună pentru suma datorată, respectiv cel puțin 12 % pe an și, astfel, mult mai mare decât rata de referință de 4,43 % pentru ajutoarele acordate în anul 2004 și de 4,08 % pentru ajutoarele acordate în anul 2005 ⁽⁸⁹⁾. Prin urmare, veniturile fiscale la care statul renunță și care au fost alocate fondului și impozitate cu rata legală a dobânzii nu reprezintă un avantaj și, astfel, nu sunt calificabile drept ajutoare de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE, întrucât caracterul lor nu este mai avantajos decât cel al unui credit în condițiile pieței, în legătură cu care, pentru credite acordate întreprinderilor ce nu se află în dificultate, se consideră, în conformitate cu comunicarea Comisiei privind metoda de stabilire a ratelor de referință și de scont ⁽⁹⁰⁾, că atinge valoarea ratei de referință, plus, eventual, cel puțin 400 de puncte de bază dacă datoria nu este garantată.

VI.1.3. *Selectivitate*

- (55) În al treilea rând, măsura este selectivă întrucât favorizează doar societățile comerciale care desfășoară activitățile prevăzute la articolul 3 din Legea 2601/1998. Doar societățile comerciale din sectoarele enumerate, spre deosebire de sectoarele care nu au fost incluse în listă, pot beneficia de măsură. De asemenea, în conformitate cu articolul 3 din Legea 2601/1998, anumite sectoare necesită legislație secundară pentru a deveni eligibile pentru avantaj. Potrivit autorităților elene, respectiva

legislație secundară nu a intrat în vigoare. De asemenea, pentru fiecare sector se aplică o listă distinctă de activități eligibile, astfel încât societățile care funcționează în diverse sectoare beneficiază de măsură în mod diferit. Prin urmare, măsura este selectivă chiar și pentru sectoarele enumerate la articolul 3 din Legea 2601/1998. În consecință, declarația autorităților elene și a părții terțe potrivit căreia sistemul analizat reprezintă o măsură fiscală generală este nefondată.

VI.1.4. *Efecte asupra comerțului și denaturarea concurenței*

- (56) În al patrulea rând, măsura are efecte asupra concurenței și a comerțului dintre statele membre. Întrucât măsura acordă un avantaj beneficiarilor, ea poate denatura concurența sau amenința să denatureze concurența. De altfel, activitățile menționate la articolul 3 din Legea 2601/1998 fac, într-adevăr, obiectul comerțului intracomunitar. Astfel, beneficiarii măsurii nu sunt excluși de la desfășurarea unei activități economice care implică schimburi comerciale între statele membre. Prin urmare, sistemul de ajutoare ar putea afecta comerțul și denatura concurența.

VI.1.5. *Concluzie*

- (57) Din cele expuse anterior, rezultă că măsura în cauză reprezintă un sistem care acordă ajutoare de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE. De asemenea, este important de reținut că Legea 2601/1998, la care fac trimitere autoritățile elene, a fost deja considerată un sistem de ajutoare de stat de către Comisie, deși unul compatibil ⁽⁹¹⁾.

VI.2. **Calificarea sistemului ca ajutor ilegal**

- (58) În conformitate cu articolul 1 litera (f) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului, „ajutor ilegal” înseamnă un ajutor nou pus în aplicare prin încălcarea articolului 93 alineatul (3) [în prezent articolul 88 alineatul (3)] din tratat. În conformitate cu articolul 1 litera (c) din același regulament, „ajutor nou” înseamnă orice ajutor care nu este ajutor existent, inclusiv modificările ajutoarelor existente.
- (59) În conformitate cu jurisprudența Curții Europene de Justiție, modificarea ca atare a ajutoarelor existente trebuie clasificată ca ajutor nou, iar sistemul devine un nou sistem de ajutoare doar în cazurile în care modificarea afectează însuși fondul sistemului inițial. Nu există o modificare de fond a unui sistem existent în cazul în care elementul nou este separabil în mod clar de sistemul inițial ⁽⁹²⁾.
- (60) Totuși, măsura în cauză prezintă mai multe diferențe procedurale și de fond substanțiale.

⁽⁸⁹⁾ Referință ajutoare de stat CE, publicată la adresa http://ec.europa.eu/comm/competition/state_aid/others/reference_rates.html

⁽⁹⁰⁾ JO C 273, 9.9.1997, p. 3.

⁽⁹¹⁾ Decizia Comisiei în cauza privind ajutoarele de stat NN 59/A/98 [Nr. SG(99) D/884 din 3 februarie 1999], JO C 84, 26.3.1999, p. 7.

⁽⁹²⁾ Cauzele conexate T-195/01 și T-207/01, Guvernul din Gibraltar/Comisia Comunităților Europene, Rec. 2002, p. II-2309, punctele 109 și 111.

VI.2.1. *Modificări procedurale*

- (61) În primul rând, măsura în cauză nu a fost o simplă înlocuire a măsurilor existente, ci o măsură nouă de sine stătătoare, întrucât nu a abrogat sau înlocuit o măsură anterioară. În plus, perioadele de aplicabilitate a măsurilor nu au fost consecutive.
- (62) Autoritățile elene au confirmat, după cum s-a menționat anterior, că dispozițiile articolului 2 din Legea 3220/2004 urmăresc, în principal, să completeze Legea 2601/1998, care a primit aprobarea Comisiei în 1999 în cadrul cauzei NN 59/A/1998, ca sistem național de dezvoltare regională, în temeiul OAR⁽⁹³⁾. Trebuie subliniat că Legea 2601/1998 a fost abrogată din februarie 2005. Cu toate acestea, Comisia susține că măsura în cauză este un ajutor nou.
- (63) În primul rând, Legea 3220/2004 se aplică unui set de proiecte dintr-un anumit număr de sectoare. Ea face trimitere la lista sectoarelor și proiectelor eligibile prevăzută la articolul 3 din Legea 2601/1998. Cu toate acestea, ea nu precizează în mod explicit faptul că o modifică pe aceasta din urmă. De asemenea, cele două dispoziții erau în vigoare în paralel, întrucât Legea 3220/2004 a intrat în vigoare la 28 ianuarie 2004, iar măsura de ajutor în temeiul legii 2601/1998 a expirat la 23 decembrie 2004, în timp ce Legea 2601/1998 a fost abrogată în februarie 2005. În plus, deși perioadele în care au fost create fondurile în cadrul celor două sisteme nu s-au suprapus, perioadele în care s-au aplicat măsurile s-au suprapus, întrucât ambele legi s-au aplicat pentru profiturile anilor 2003 și 2004. Faptul că cele două măsuri s-au aplicat în paralel demonstrează că a doua nu a modificat-o sau înlocuit-o pe prima. Prin urmare, în mod provizoriu, măsura în cauză nu este o simplă înlocuire sau continuare a măsurii aprobate prin NN 59/A/1998⁽⁹⁴⁾, ci reprezintă un sistem distinct de ajutoare.
- (64) În al doilea rând, procedura de acordare a ajutorului a fost modificată, fapt ce are consecințe asupra condițiilor pe care societățile trebuie să le îndeplinească pentru obținerea ajutorului.
- (65) Conform legii 2601/1998, era necesară depunerea unei cereri de ajutor la autoritățile elene, care trebuiau să aprobe cererea înainte de acordarea ajutorului. În temeiul deciziei de aprobare pentru 2601/1998⁽⁹⁵⁾, autoritățile elene s-au angajat să verifice limitele de cumulare și combinare a ajutoarelor, respectarea cadrului C&D din 1996, orientările privind mediul din 1994, excluderea echipamentelor de transport din sectorul transporturilor și excluderea ajutoarelor pentru export. În plus, autoritățile aveau obligația și posibilitatea, după primirea cererii, de a verifica aceste aspecte.

- (66) Conform legii 3220/2004, crearea unei rezerve speciale scutite de impozit era permisă direct, pe baza dispozițiilor privind impozitul pe profit, fără nici o obligație pentru beneficiar de a furniza autorităților elene informații specifice despre activitățile eligibile. Nici autoritățile elene nu aveau posibilitatea de a refuza ajutorul pe baza angajamentelor asumate în procedura care a condus la aprobarea ajutorului acordat în temeiul legii 2601/1998.
- (67) În conformitate cu decizia de aprobare a Legii 2601/1998, autoritățile elene trebuiau să certifice finalizarea investiției pentru a permite crearea fondului de rezervă neimpozitat. Astfel, beneficiarii trebuiau să utilizeze, mai întâi, resursele proprii de finanțare înainte de a fi eligibili pentru ajutor. Nici o obligație similară nu se regăsește în Legea 3220/2004.
- (68) În ceea ce privește afirmația autorităților elene potrivit căreia, cel puțin în anumite cazuri, ajutorul ar fi putut fi obținut în temeiul Legii 2601/1998, trebuie subliniat că acest argument este irelevant, întrucât procedura în temeiul noii măsuri era diferită și mai simplă, iar criteriile de primire a ajutorului, precum și avantajele ajutorului pentru toți beneficiarii potențiali erau extinse.

VI.2.2. *Modificări de fond*

- (69) În primul rând, în conformitate cu decizia Comisiei în cauza NN 59/A/1998⁽⁹⁶⁾, conform legii 2601/1998, erau eligibile doar investițiile inițiale, cu singura excepție a ajutoarelor de funcționare pentru relocalizare în zonele industriale, în timp ce, conform Legii 3220/2004, se pot acorda, de asemenea, ajutoare de funcționare, inclusiv investiții de înlocuire, și alte ajutoare de funcționare pentru oricare din activitățile eligibile. Conform Legii 2601/1998, investițiile care beneficiaseră de ajutor trebuiau menținute timp de cinci ani, în timp ce articolul 2 alineatul (9) din Legea 3220/2004 solicită menținerea bunurilor din investiții sau a activelor imobilizate prevăzute la articolul 2 alineatul (2) doar timp de trei ani calendaristici.
- (70) De asemenea, în conformitate cu Legea 2601/1998, erau posibile patru forme de ajutor:
- (a) subvenție directă legată de investiția inițială;
 - (b) bonificație de dobândă pentru credite pe termen mediu/lung (cel puțin patru ani) contractate pentru finanțarea investiției inițiale;
 - (c) subvenții pentru costurile de leasing ale echipamentelor noi;

⁽⁹³⁾ A se vedea nota de subsol 78.⁽⁹⁴⁾ A se vedea nota de subsol 91.⁽⁹⁵⁾ A se vedea nota de subsol 81.⁽⁹⁶⁾ A se vedea nota de subsol 91.

(d) facilitate fiscală sub forma unui fond scutit de impozit egal cu 40 % până la 100 %, în funcție de sectoare și de zonele geografice, din suma costurilor de investiții eligibile.

(71) Legea 3220/2004 nu prevede primele trei forme de ajutor prevăzute anterior la punctul 70 literele (a), (b) și (c). În plus, rezervele scutite de impozit pot fi utilizate pentru toate cheltuielile eligibile până la 100 %, indiferent de zonă și de valoarea costurilor de investiții eligibile.

(72) În al doilea rând, s-a modificat perioada de constituire a fondului scutit de impozit în raport cu momentul efectuării cheltuielilor cu activitățile eligibile. Fondurile de rezervă scutite de impozit în temeiul Legii 2601/1998 puteau fi constituite în anul efectuării cheltuielilor cu activitatea eligibilă sau în termen de zece ani. Legea 3220/2004 permite constituirea fondurilor cu unu până la trei ani înainte de efectuarea cheltuielilor cu activitatea eligibilă. Noua măsură este mult mai avantajoasă din punctul de vedere al fluxului de lichidități, întrucât permite întreprinderilor să beneficieze de scutirea fiscală înainte de investiție. În plus, funcționarea măsurii are consecințe diferite asupra posibilităților beneficiarilor de a angaja proiecte eligibile. Numărul beneficiarilor noului sistem ar putea să crească prin adăugarea acelor societăți care, în cadrul măsurii anterioare, nu dispuneau de lichidități suficiente pentru a-și finanța proiectele anticipat, dar care, odată cu acordarea scutirii fiscale, au putut face acest lucru. În acest sens, nu este relevant dacă bugetul total al ajutorului sau avantajele pentru anumite întreprinderi au crescut. Faptul că, luate în ansamblu, condițiile generale ale noii măsuri sunt mai puțin restrictive este suficient pentru a concluziona că ea reprezintă un ajutor nou.

(73) În observațiilor lor scrise, autoritățile elene se bazează în mare măsură pe hotărârea din 9 august 1994 a Curții de Justiție în cauza C-44/93 *Namur Les Assurances du crédit* ⁽⁹⁷⁾. În cauza respectivă, Curtea a precizat că faptul că măsura ar putea duce, în situații ipotetice, la o creștere a bugetului ajutorului nu trebuie considerat un indiciu că este vorba de un ajutor nou, dacă ajutorul este acordat în temeiul unor dispoziții legale anterioare care rămân nemodificate. Cu toate acestea, Comisia consideră că analiza anterioară demonstrează în mod clar faptul că dispozițiile Legii 3220/2004 diferă foarte mult de dispozițiile Legii 2601/1998. Prin urmare, ea nu consideră hotărârea relevantă pentru cazul de față.

(74) Autoritățile elene susțin, de asemenea, că extinderea gamei de beneficiari nu duce la denaturarea concurenței. Cu toate acestea, jurisprudența Curții și practicile Comisiei demonstrează că orice ajutor de stat în

sectoarele supuse concurenței poate duce la o denaturare a concurenței. Prin urmare, un astfel de ajutor trebuie notificat, astfel încât Comisia să poată evalua compatibilitatea acestuia.

(75) În cele din urmă, contrar declarației autorităților elene potrivit căreia argumentele prezentate de Comisie în decizia sa de inițiere a procedurii oficiale de investigație sunt neclare și inadecvate, trebuie subliniat faptul că, în decizia respectivă, Comisia a notat două motive pentru care a considerat că măsura reprezintă un ajutor nou: 1. temei juridic distinct și 2. instrument diferit care utilizează momente diferite de creare a fondului și care ar putea avea, prin urmare, un impact diferit asupra pieței interne. Comisia a furnizat, de asemenea, un exemplu: un posibil grup mai mare de beneficiari și creșterea bugetului. Comisia consideră că o astfel de expunere de motive a fost adecvată pentru actul în cauză prin faptul că a declarat într-un mod clar și neechivoc raționamentul urmat de Comisie în așa fel încât să permită persoanelor în cauză să înțeleagă motivele deciziei.

VI.2.3. Ajutor nou

(76) Comisia consideră că analiza anterioară a identificat un număr de indicii care sugerează că sistemul instituit de Legea 3220/2004 trebuie considerat întocmai un sistem nou de ajutoare. În special, sistemul creat de această lege a coexistat o anumită perioadă cu sistemul instituit de Legea 2601/1998 și conține condiții și o procedură diferite de acordare a ajutoarelor.

(77) Cu toate acestea, chiar dacă Legea 3220/2004 ar putea fi considerată o modificare a sistemului anterior, este evident faptul că modificările introduse de această lege sunt substanțiale, întrucât ele afectează evaluarea compatibilității cu piața comună a măsurii de ajutor ⁽⁹⁸⁾, nefiind pur formale sau administrative. De asemenea, modificările s-au aplicat tuturor beneficiarilor și activităților eligibile. Prin urmare, sistemul nou a modificat instrumentul de ajutor în ansamblu și, astfel, nu poate fi separabil în mod clar de ajutorul existent.

(78) În mod contrar celor susținute de autoritățile elene, măsura constituie, prin urmare, în totalitatea sa, ajutor nou.

VI.2.4. Ajutor ilegal

(79) Autoritățile elene nu au notificat măsura înainte de punerea ei în aplicare încălcând astfel prevederile articolului 88 alineatul (3) din Tratatul CE. În consecință, măsura reprezintă ajutor ilegal în sensul articolului 1 litera (f) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului.

⁽⁹⁷⁾ C-44/93, *Namur Les Assurances du Crédit SA/Office National du Ducroire și statul belgian*, Rec. 1994, p. I-3829, punctul 28.

⁽⁹⁸⁾ Pentru o argumentare detaliată, a se vedea secțiunea VI.3 prezentată mai jos.

VI.3. Compatibilitatea sistemului de ajutoare ilegale

(80) Odată ce s-a stabilit că sistemul implică ajutoare de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE, este necesar să se analizeze dacă măsura poate fi considerată compatibilă cu piața comună.

(81) Comisia a examinat sistemul din punct de vedere al conformității cu dispozițiile de la articolul 87 din Tratatul CE și, în special, în cazurile în care se aplică aceste dispoziții, pe baza:

— OAR ⁽⁹⁹⁾;

— CMS ⁽¹⁰⁰⁾;

— orientărilor comunitare privind ajutoarele de stat pentru salvarea și restructurarea societăților în dificultate (denumite în continuare „orientări privind salvarea și restructurarea”) ⁽¹⁰¹⁾;

— orientărilor privind mediul ⁽¹⁰²⁾;

— cadrului C&D ⁽¹⁰³⁾;

— REC privind formarea ⁽¹⁰⁴⁾;

— REC privind IMM-urile ⁽¹⁰⁵⁾;

— orientărilor comunitare privind ajutoarele de stat în sectorul agricol ⁽¹⁰⁶⁾;

— orientărilor privind examinarea ajutoarelor de stat pentru pescuit și acvacultură în formularea aplicabilă ajutorului analizat ⁽¹⁰⁷⁾.

Ajutorul a fost evaluat în conformitate cu normele aplicabile la momentul acordării.

(82) În perioada de investigare preliminară, autoritățile elene

au făcut o serie de declarații referitoare la restricția privind alocarea ajutorului, în încercarea de a limita problemele de compatibilitate cu OAR. Prin altele, ele s-au angajat să respecte cadrul multisectorial pentru proiecte mari de investiții și să nu acorde ajutoare societăților în dificultate. Cu toate acestea, avantajul este acordat beneficiarilor direct prin lege, fără nici o altă condiție sau rezervă administrativă. Doar câteva sectoare și proiecte sprijinite necesită legislație secundară pentru a deveni aplicabile. Cu excepția cazurilor în care este necesară legislație secundară, pare imposibil pentru autoritățile elene să impună contribuabililor asumarea vreunui angajament invocând drepturile recunoscute de lege. În consecință, aceste angajamente nu pot fi luate în considerare la evaluarea măsurii.

(83) Comisia nu poate accepta nici argumentele prezentate de autoritățile elene, nici pe cele prezentate de FGI ⁽¹⁰⁸⁾. În special, în ceea ce privește argumentul autorităților elene potrivit căruia ajutorul acordat întreprinderilor care aveau deja dreptul de a constitui fonduri de rezervă scutite de impozit în cadrul sistemului anterior constituie ajutor existent, Comisia afirmă că eligibilitatea în cadrul unui sistem existent nu justifică ajutoarele acordate în cadrul unui nou sistem. În răspunsul lor la decizia Comisiei de a iniția o procedură oficială de investigație, autoritățile elene au propus stabilirea unei autorități naționale care să examineze *ex post* respectarea, în fiecare caz în parte, a normelor comunitare privind ajutoarele de stat. Comisia afirmă că examinarea compatibilității ajutoarelor se află în sfera sa de competențe și, prin urmare, această propunere nu poate fi acceptată.

VI.3.1. Aplicarea regulamentului de minimis

(84) Regulamentul (CE) nr. 69/2001 al Comisiei din 12 ianuarie 2001 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE ajutoarelor *de minimis* (denumit în continuare „regulamentul de minimis”) ⁽¹⁰⁹⁾ nu poate fi aplicat sistemului în ansamblu. Legea elenă nu conține dispoziții care să limiteze la 100 000 EUR valoarea ajutorului pe care un beneficiar îl poate primi ⁽¹¹⁰⁾. De asemenea, dispozițiile articolului 3 din Regulamentul (CE) nr. 69/2001 privind cumulul și monitorizarea nu sunt respectate.

(85) În ceea ce privește sectorul pescuitului și sectorul agricol, dispozițiile speciale privind ajutoarele *de minimis* sunt stabilite prin Regulamentul (CE) nr. 1860/2004 al Comisiei din 6 octombrie 2004 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE ajutoarelor *de minimis* în sectorul agricol și în sectorul pescuitului ⁽¹¹¹⁾. Respectivul regulament a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2005 și se aplică ajutoarelor acordate înainte de intrarea sa în vigoare, dacă ajutorul individual îndeplinește toate condițiile stabilite la articolele 1 și 3 din textul regulamentului.

⁽⁹⁹⁾ A se vedea nota de subsol 78.

⁽¹⁰⁰⁾ A se vedea nota de subsol 79.

⁽¹⁰¹⁾ JO C 244, 1.10.2004, p. 2.

⁽¹⁰²⁾ A se vedea nota de subsol 80.

⁽¹⁰³⁾ A se vedea nota de subsol 81.

⁽¹⁰⁴⁾ A se vedea nota de subsol 82.

⁽¹⁰⁵⁾ A se vedea nota de subsol 83.

⁽¹⁰⁶⁾ A se vedea nota de subsol 84.

⁽¹⁰⁷⁾ A se vedea nota de subsol 85.

⁽¹⁰⁸⁾ A se vedea cauza T-349/03, Corsica Ferries/Comisia, Rec. 2005, p. II-2197, punctul 64.

⁽¹⁰⁹⁾ JO L 10, 13.1.2001, p. 30.

⁽¹¹⁰⁾ Cauza C-172/03, Wolfgang Heiser/Finanzamt Innsbruck, Rec. 2005, p. I-1627.

⁽¹¹¹⁾ JO L 325, 28.10.2004, p. 4.

(86) Regulamentul (CE) nr. 1860/2004 al Comisiei prevede că ajutoarele acordate în domeniul produselor agricole sau al produselor pescărești într-un quantum de până la 3 000 EUR per beneficiar pe orice perioadă de trei ani, în limitele unei sume maxime stabilite pentru fiecare stat membru (care, în cazul Greciei, pentru agricultură, respectiv pescuit este de 34 965 000 EUR, respectiv 2 036 370 EUR), nu reprezintă ajutoare de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din tratat cu condiția să nu fie stabilite în funcție de prețul sau cantitatea produselor introduse pe piață și nici în mod direct legate de export (legate de cantitățile exportate, de crearea sau funcționarea unei rețele de distribuție sau de alte cheltuieli curente aferente activității de export) și nici condiționate de utilizarea produselor de pe piața internă în defavoarea produselor importate. În cadrul sistemului stabilit în temeiul Legii 3220/2004, ajutoarele care îndeplinesc condițiile menționate anterior nu sunt considerate ajutoare de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din tratat.

(87) Legea elenă nu conține dispoziții care să limiteze la 3 000 EUR sau la suma *de minimis* maximă pentru Grecia valoarea ajutorului pe care îl poate primi un beneficiar. De asemenea, dispozițiile articolului 3 din Regulamentul (CE) nr. 1860/2004 privind cumulul și monitorizarea nu sunt respectate.

(88) Regulamentul (CE) nr. 1998/2006 al Comisiei din 15 decembrie 2006 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din tratat ajutoarelor *de minimis* ⁽¹¹²⁾ se poate aplica – în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) din textul său – sectorului transporturilor și întreprinderilor ce au ca obiect de activitate prelucrarea și comercializarea de produse agricole, dacă ajutorul îndeplinește toate condițiile stabilite la articolele 1 și 2 din regulament. Articolele respective prevăd limitarea cuantumului ajutorului pe care îl poate primi un beneficiar la sumele maxime eligibile prevăzute la articolul 2 alineatul (2), și anume 200 000 EUR pentru întreprinderile active în prelucrarea și comercializarea produselor agricole și, respectiv, 100 000 EUR pentru sectorul transporturilor. De asemenea, regulamentul prevede excluderea întreprinderilor ce au ca obiect de activitate prelucrarea și comercializarea produselor agricole, în următoarele cazuri:

(i) valoarea ajutorului este stabilită în funcție de prețul sau cantitatea produselor respective achiziționate de la producătorii primari sau comercializate pe piață de întreprinderile în cauză;

(ii) ajutorul este condiționat de transferul său parțial sau total către producătorii primari.

De asemenea, trebuie excluse ajutoarele pentru achiziționarea de vehicule de transport rutier de mărfuri acordate întreprinderilor care prestează servicii de transport rutier de mărfuri contra cost sau pe baza unei chirii.

(89) Legea nu conține dispoziții care să limiteze valoarea ajutorului pe care un beneficiar îl poate primi. De asemenea, nu se respectă dispozițiile articolelor 1 și 2 din Regulamentul (CE) nr. 1998/2006.

(90) Rezultă astfel că sistemul nu respectă condițiile regulamentelor menționate.

VI.3.2. Compatibilitatea cu OAR

(91) Măsura trebuie analizată mai întâi pe baza OAR. Producția primară de produse agricole enumerate în anexa I la tratat, sectorul pescuitului și industria cărbunului sunt excluse din sfera de aplicare a OAR. Cu toate acestea, în cadrul acestei măsuri, producția agricolă este eligibilă pentru ajutor în două sectoare, agricultură și pescuit intensive, precum și cooperative agricole și agroindustriale. De asemenea, extracția cărbunului poate fi sprijinită în cadrul sectoarelor: minerit, exploatare în carieră și prelucrarea mineralelor sau a marmurei. În consecință, în nici un caz, ajutoarele în aceste sectoare nu pot fi justificate în temeiul OAR.

(92) Conform OAR, ajutoarele pot fi acordate dacă sunt respectate anumite condiții diferite, atât pentru investiția inițială, cât și pentru costuri mai ridicate de funcționare. Legea elenă nu specifică în mod clar care dintre aceste două categorii de condiții se aplică.

(93) În primul rând, în conformitate cu punctul 4.4 din OAR, investiția inițială trebuie să se refere la capital fix aferent creării unei noi unități, extinderii unei unități existente sau începerii unei activități noi sau achiziționării unei unități, care s-a închis sau s-ar fi închis dacă nu ar fi fost achiziționată, dar care nu aparține unei societăți în dificultate. Comisia consideră că respectivele cheltuieli de investiții eligibile în cadrul acestei măsuri nu respectă această definiție și, astfel, nu reprezintă investiții inițiale. Investițiile de înlocuire nu sunt excluse din proiectele de investiții eligibile, de exemplu în cazul proiectelor pentru transportul în interiorul zonelor industriale mari și pentru personal, calculatoare, mobilier și echipamente, lucrări de acces pentru mine sau camioane de ocazie. Investițiile în clădiri și echipamente destinate cazării și nevoilor sociale ale lucrătorilor nu par a fi investiții de producție. În sectorul transportului în zone îndepărtate fără ieșire la mare, proiectele legate de echipamentele de transport includ în baza de calcul standard echipamentele

⁽¹¹²⁾ JO L 379, 28.12.2006, p. 5. Regulament de înlocuire a Regulamentului (CE) nr. 69/2001.

de transport, ceea ce contravine OAR ⁽¹¹³⁾. Achiziționarea de software și dezvoltarea continuă de software până la 60 % din investiția totală conduc la depășirea limitei de 25 % din investițiile în active necorporale, peste baza de calcul standard. Nu sunt impuse nici alte condiții necesare pentru includerea software-ului printre costurile eligibile ⁽¹¹⁴⁾. De asemenea, întrucât elaborarea de software reprezintă activitatea curentă a sectorului elaborării de software, ea reprezintă cheltuieli de funcționare în sectorul respectiv. În conformitate cu articolul 3 alineatul (2) din Legea 2601/1998, ajutoarele de investiții pot fi acordate, de asemenea, pentru activități desfășurate în afara Greciei. Dar conform OAR acestea nu sunt eligibile.

- (94) De asemenea, intensitatea maximă a ajutorului, care, în măsura în cauză, este de până la 37,05 % și 36,89 % din costurile eligibile pentru 2004 și, respectiv, pentru 2005, depășește intensitățile maxime ale ajutoarelor definite în Harta ajutoarelor regionale pentru Grecia ⁽¹¹⁵⁾. În special, se pare că în zonele A și B în conformitate cu Harta ajutoarelor regionale pentru Grecia, pot fi depășite plafoanele intensității ajutoarelor pentru proiectele realizate în temeiul articolului 5 din Legea 2601/1998 (respectiv 35 %), cele pentru orice proiecte cofinanțate în conformitate cu Cadrul de Sprijin Comunitar ⁽¹¹⁶⁾ (respectiv 35 %) și cele pentru alte proiecte (nici un ajutor regional pentru zonele A, 18,4 % pentru zonele B). În zonele C și D, pot fi depășite plafoanele pentru proiectele turistice (și anume 33,2 %) și pentru alte proiecte (35,1 %).
- (95) Măsura nu prevede obligația de a menține investiția inițială timp de cel puțin cinci ani, conform punctului 4.10 din OAR.
- (96) În al doilea rând, conform punctului 4.15 din OAR, ajutoarele de funcționare pot fi justificate în mod excepțional în funcție de contribuțiile lor la dezvoltarea regională și în măsura în care nivelul lor este proporțional cu dezavantajele pe care încearcă să le atenueze. Cu toate acestea, Comisia nu a primit indicii în acest sens și are îndoieli mari că această măsură foarte generală, care acoperă întregul teritoriu al Greciei și multe sectoare definite în linii mari, poate înlătura dezavantaje regionale specifice.
- (97) Prin urmare, Comisia constată că sistemul în ansamblu, care nu respectă domeniul de aplicare, definiția investiției inițiale și intensitatea ajutorului, nu este compatibil cu OAR. De asemenea, nici un ajutor individual acordat în cadrul sistemului nu a fost însoțit de la început de o

obligație legală de a menține investiția inițială timp de cel puțin cinci ani în regiunea asistată. Nici un ajutor de funcționare individual nu a fost justificat de la început. Prin urmare, nici un ajutor individual acordat în cadrul acestui sistem nu poate fi considerat compatibil cu OAR.

VI.3.3. Compatibilitatea cu CMS (2002)

- (98) CMS (2002) impune notificarea tuturor ajutoarelor pentru investiții regionale, dacă ajutorul propus depășește ajutorul maxim permis pe care îl poate obține o investiție de 100 milioane EUR prevăzut în scara redusă a plafoanelor pentru ajutoare regionale, conformă CMS. Măsura în cauză nu exclude ajutoarele pentru investiții mari, nu include obligația de a notifica aceste cazuri în mod individual și nu aplică plafoane mai scăzute pentru ajutoare în astfel de cazuri.
- (99) În consecință, Comisia constată că măsura nu respectă condițiile CMS menționate anterior și, astfel, este incompatibilă cu CMS. De asemenea, pentru a fi compatibil cu CMS (2002), sistemul trebuie să respecte OAR. Totuși, aceste condiții nu sunt îndeplinite, după cum se arată în partea anterioară. În special, nici un ajutor individual acordat în cadrul sistemului nu a fost însoțit de la început de o obligație legală de a menține investiția inițială timp de cel puțin cinci ani în regiunea asistată. Prin urmare, nici un ajutor individual acordat în cadrul prezentului sistem nu poate fi considerat compatibil în temeiul CMS (2002).

VI.3.4. Compatibilitatea cu orientările privind ajutoarele pentru salvare și restructurare

- (100) Autoritățile elene au explicat că măsura nu s-a aplicat întreprinderilor în dificultate. De fapt, ea ar fi putut fi utilizată doar de către societățile care obțin profit. Prin urmare, compatibilitatea sistemului cu orientările privind ajutoarele pentru salvare și restructurare este exclusă. Astfel, nici un ajutor individual acordat în cadrul sistemului nu poate fi declarat compatibil cu orientările în cauză.

VI.3.5. Compatibilitatea cu orientările privind mediul

- (101) Comisia a evaluat, de asemenea, dacă ajutoarele pentru anumite proiecte ar putea fi considerate compatibile cu orientările privind mediul. Au putut fi evaluate din punct de vedere al compatibilității cu orientările privind mediul următoarele investiții: investițiile în protecția mediului ⁽¹¹⁷⁾, introducerea și adaptarea tehnologiilor de mediu, investițiile în energia regenerabilă, producerea combinată de căldură și electricitate (PCCE) și economia de energie, precum și crearea și extinderea instalațiilor de reciclare.

⁽¹¹³⁾ OAR, nota de subsol 23.

⁽¹¹⁴⁾ OAR, punctul 4.6.

⁽¹¹⁵⁾ Harta ajutoarelor regionale pentru Grecia a fost aprobată de Comisie prin decizia privind ajutoarele de stat N 469/1999 [scrisoarea Comisiei din 21 ianuarie 2000, SG(2000) D/100661] și modificată prin decizia privind ajutoarele de stat N 349/2002 [scrisoarea Comisiei din 17 iulie 2002, C(2002) 2604 final] pentru perioada 2000-2006.

⁽¹¹⁶⁾ Cadrul de Sprijin Comunitar pentru Grecia pentru perioada 2000-2006, Decizia Comisiei E(2000) 3405.

⁽¹¹⁷⁾ Acestea reprezintă investiții legate de protecția mediului, limitarea poluării solului, a subteranului, a apei și a aerului, refacerea habitatelor naturale și reciclarea apei.

- (102) Conform punctului 28 din orientările privind mediul, se permite acordarea de ajutoare pentru investiții IMM-urilor, în termen de trei ani de la adoptarea de noi standarde comunitare obligatorii. Sistemul în cauză nu condiționează ajutoarele de introducerea de noi standarde comunitare și nu definește în mod clar costurile de investiții.
- (103) Conform punctului 29 din orientările privind mediul, se permite acordarea de ajutoare pentru investiții dacă aceasta ajută întreprinderile să atingă standarde de mediu superioare standardelor comunitare. Sistemul în cauză nu condiționează ajutoarele de atingerea unor standarde superioare standardelor comunitare și nu definește în mod clar costurile de investiții.
- (104) Conform punctului 30 din orientările privind mediul, se permite acordarea de ajutoare pentru investiții în economia de energie. Sistemul în cauză nu definește în mod clar costurile de investiții.
- (105) Conform punctului 31 din orientările privind mediul, se permite acordarea de ajutoare pentru investiții în producerea combinată de electricitate și căldură, dacă eficiența conversiei este foarte ridicată. Sistemul în cauză nu condiționează ajutoarele de o eficiență a conversiei foarte ridicată, nu definește în mod clar costurile de investiții și este posibil să nu respecte intensitățile maxime relevante ale ajutoarelor prevăzute în orientări.
- (106) Conform punctului 32 din orientările privind mediul, se permite acordarea de ajutoare pentru investiții în promovarea de surse regenerabile de energie în absența standardelor comunitare obligatorii. Totuși, sistemul în cauză nu furnizează o definiție clară a surselor regenerabile de energie și, prin urmare, nu este clar în ce măsură este aplicabil punctul 32 din orientări. De asemenea, sistemul nu definește în mod clar costurile de investiții și nu este clar dacă sunt respectate intensitățile maxime relevante ale ajutoarelor.
- (107) Chiar dacă investițiile ar fi eligibile în temeiul punctului menționat, Grecia nu a demonstrat respectarea de către costurile eligibile a condițiilor prevăzute la punctele 36 și 37 din orientările privind mediul care definesc investițiile și costurile eligibile aferente.
- (108) Conform punctului 38 din orientările privind mediul, se permite acordarea de ajutoare pentru reabilitarea zonelor industriale poluate, în cazul în care persoana care provoacă poluarea nu este identificată sau nu poate fi obligată să suporte costurile reabilitării. Sistemul în cauză nu condiționează ajutoarele de faptul că persoana care provoacă poluarea nu este identificată sau nu poate fi obligată să suporte costurile.
- (109) Conform punctului 39 din orientările privind mediul, se permite acordarea de ajutoare pentru investiții dacă societățile stabilite într-o zonă urbană sau într-o zonă desemnată Natura 2000 desfășoară în mod legal activități care produc poluare gravă și care, din cauza acestei localizări, trebuie să se mute din locul lor de stabilire într-o zonă mai adecvată. Astfel, schimbarea amplasării trebuie dictată din motive de protecție a mediului și trebuie să fi fost impusă printr-o hotărâre administrativă sau judecătorească, iar societatea trebuie să respecte cele mai stricte standarde de mediu aplicabile în noua regiune unde este localizată. Intensitatea ajutoarelor poate fi de maximum 30 % sau, pentru IMM-uri, 40 % din costurile eligibile. Costurile eligibile sunt cele legate de achiziționarea de terenuri sau de construcții sau achiziționarea de instalații noi având aceeași capacitate ca și instalațiile abandonate, din care se scad beneficiile care rezultă în urma relocalizării. Orice economii de costuri sau beneficii acumulate rezultate din creșterea capacității pentru primii cinci ani de funcționare sau costurile aferente unor investiții comparabile din punct de vedere tehnic, care nu asigură același grad de protecție a mediului, trebuie deduse din costurile eligibile ale ajutoarelor pentru investiții. Totuși, sistemul în cauză nu prevede astfel de reduceri ale costurilor eligibile. Sistemul în cauză nu condiționează ajutoarele de respectarea restricțiilor menționate anterior privind obligația de relocalizare și de costurile eligibile. Sistemul nu respectă intensitatea maximă de 30 % a ajutoarelor pentru societățile mari. De asemenea, ajutoarele de funcționare pentru relocalizare nu sunt excluse.
- (110) În ceea ce privește cheltuielile pentru construcția și extinderea instalațiilor de producție a materiilor prime și a altor materiale din ambalaje și produse care au fost deja folosite, sistemul nu exclude posibilitatea ca ajutorul să fie utilizat pentru reciclarea de materiale provenite din surse externe beneficiarului. Acest aspect nu este conform cu principiul „poluatorul plătește”, care impune ca o întreprindere să investească în vederea ameliorării propriilor practici ecologice și în vederea reducerii propriei poluări⁽¹¹⁸⁾. Prin urmare, orientările privind mediul nu se aplică în cazul construcției și extinderii instalațiilor de reciclare care urmează a fi folosite pentru reciclarea de materiale provenite din surse externe beneficiarului. În absența posibilității de a evalua măsura în cauză din punct de vedere al compatibilității cu orientările privind mediul, Comisia a
- ⁽¹¹⁸⁾ Orientările privind mediul, punctul 29 coroborat cu punctul 18 litera (b).

evaluat-o direct din punct de vedere al conformității cu dispozițiile de la articolul 87 alineatul (3) litera (c) din Tratatul CE. În trecut, practicile Comisiei constau în evaluarea unor astfel de cazuri în funcție de trei criterii suplimentare: 1. ajutorul nu trebuie să scutească poluatorii inițiali de o obligație ce le revine în temeiul dreptului comunitar, 2. materialele tratate nu ar fi colectate sau ar fi tratate într-un mod mai puțin ecologic, 3. proiectele trebuie să fie inovatoare, adică tehnologiile trebuie să „depășească standardele actuale”⁽¹¹⁹⁾. Sistemul nu garantează faptul că ajutoarele pentru cheltuieli legate de construcția și extinderea instalațiilor de producție a materiilor prime și a altor materiale din ambalaje și produse deja utilizate îndeplinesc cele trei criterii suplimentare menționate anterior.

- (111) De asemenea, nu este exclus ca ajutoarele de funcționare să poată fi acordate în contextul introducerii și adaptării tehnologiilor ecologice. Aceste ajutoare ar putea fi justificate doar dacă ar fi acordate pentru gestionarea deșeurilor, economia de energie, energie regenerabilă sau producerea combinată de electricitate și căldură. Ajutoarele ar trebui să respecte condițiile prevăzute la punctele 43-67 din orientările privind mediul. Cu toate acestea, măsura nu direcționează ajutoarele de funcționare către scopurile definite și nu îndeplinește condițiile relevante.
- (112) Comisia își menține îndoilele exprimate cu ocazia inițierii procedurii prevăzute la articolul 88 alineatul (2) din tratat și, prin urmare, sistemul nu poate fi declarat compatibil.
- (113) În consecință, Comisia constată că sistemul nu respectă condițiile din orientările privind mediul menționate anterior sau pe cele de la articolul 87 alineatul (3) litera (c) din Tratatul CE, astfel cum reies ele din practicile Comisiei, și, prin urmare, este incompatibil cu orientările privind mediul și în temeiul articolului 87 alineatul (3) litera (c) din Tratatul CE. De asemenea, Comisia a analizat toate punctele orientărilor privind mediul și practicile Comisiei adoptate în temeiul articolului 87 alineatul (3) litera (c) și a constatat că autoritățile elene nu au demonstrat că orice ajutor individual ar fi, din momentul acordării sale, compatibil cu aceste orientări sau cu practicile Comisiei adoptate în temeiul articolului 87 alineatul (3) litera (c) din Tratatul CE⁽¹²⁰⁾.

⁽¹¹⁹⁾ Fond de subvenții pentru mediu WRAP și fond de garantare WRAP. JO L 102, 7.4.2004, p. 59 pentru un sistem general pentru investițiile în reciclare. Pentru cauzele privind reciclarea hârtiei, a se vedea C-61/2002 – WRAP publicată în JO L 314, 28.11.2003, p. 26 și, respectiv, Stora Enso Langerbrugge publicată în JO L 53, 26.2.2005, p. 66. Criteriile utilizate în aceste cauze sunt comentate, de asemenea, în raportul anual pe 2004 privind concurența.

⁽¹²⁰⁾ Cauza T-176/01 Ferriere Nord/Comisia, Rec. 2004, p. II-3931, punctul 94.

VI.3.6. Compatibilitatea cu cadrul C&D

- (114) În conformitate cu ultimul paragraf din secțiunea 10.3 a Cadrului comunitar privind ajutoarele de stat pentru cercetare, dezvoltare și inovare din 30 decembrie 2006⁽¹²¹⁾, cadrul aplicat pentru evaluarea ajutoarelor de stat ilegale este cel în vigoare la data acordării ajutorului, și anume cadrul C&D⁽¹²²⁾.
- (115) Este posibil ca unele proiecte să fie legate de activitățile de cercetare și dezvoltare, și de aceea Comisia le-a analizat și în contextul cadrului C&D. Acestea sunt crearea, extinderea sau modernizarea laboratoarelor pentru cercetare aplicată, dezvoltarea de software, studii pentru punerea în aplicare de noi tehnologii, inovarea și prototipurile inovatoare și înregistrarea brevetelor.
- (116) Comisia constată că ajutoarele pentru proiectele menționate anterior pot intra în domeniul de aplicare a cadrului C&D doar în măsura în care aceste proiecte constau din activități de cercetare, astfel cum sunt definite în anexa I la cadrul C&D. De asemenea, Comisia consideră că ele nu se referă în mod exclusiv la cercetarea și dezvoltarea definite în anexa I la cadrul C&D. Din formularea legii elene, costurile eligibile în cadrul măsurii nu trebuie să corespundă neapărat cu cele prevăzute de cadrul C&D.
- (117) De asemenea, în cazul în care proiectele de cercetare sau dezvoltarea de brevete care beneficiază de ajutoare includ dezvoltarea preconcreșională, plafonul intensității ajutoarelor aplicabil în mod general Greciei, care este de 35 % [25 % intensitate de bază + 10 % pentru regiunile prevăzute la articolul 87 alineatul (3) litera (a)] este depășit atunci când nu se aplică bonusuri suplimentare, întrucât intensitatea maximă a ajutoarelor în cadrul măsurii este de până la 37,05 %, respectiv 36,89 % pentru 2004, respectiv, 2005. În conformitate cu normele privind ajutoarele de stat, costurile înregistrării de brevete nu sunt eligibile pentru ajutoare dacă solicitantul este o întreprindere mare. Cu toate acestea, în cadrul sistemului, întreprinderile mari nu sunt excluse de la acordarea ajutoarelor pentru înregistrarea de brevete.
- (118) Efectul de stimulare în cazul întreprinderilor mari trebuie stabilit și verificat înainte de acordarea ajutoarelor. Această condiție prevăzută în cadrul C&D s-a aplicat tuturor ajutoarelor C&D acordate întreprinderilor mari, inclusiv ajutoarelor fiscale. Cu toate acestea, sistemul nu prevede stabilirea efectului de stimulare înainte de acordarea ajutoarelor. Întrucât întreprinderea care primește ajutorul nu a fost obligată să își intensifice activitățile de C&D, chiar dacă în anumite întreprinderi el poate determina creșterea activităților de C&D, aceasta nu poate justifica efectul de stimulare, deoarece el ar fi putut fi consecința unor factori externi ajutorului.

⁽¹²¹⁾ JO C 323, 30.12.2006, p. 1.

⁽¹²²⁾ A se vedea nota de subsol 81.

(119) De asemenea, în sectorul agricol, nu poate fi observată nici o dovadă de respectare a celor patru condiții enumerate în comunicarea Comisiei din 1998 de modificare a cadrului comunitar privind ajutoarele de stat pentru cercetare și dezvoltare ⁽¹²³⁾.

(120) În consecință, Comisia constată că sistemul nu respectă condițiile cadrului C&D menționate anterior și, astfel, este incompatibil cu cadrul C&D. De asemenea, nici un ajutor individual acordat întreprinderilor mari în cadrul sistemului nu a fost supus de la început condiției efectului de stimulare. Autoritățile elene nu au demonstrat că orice ajutor individual ar fi compatibil, din momentul acordării sale, cu cadrul C&D. Prin urmare, nici un ajutor individual acordat în cadrul sistemului analizat nu poate fi considerat compatibil cu cadrul C&D.

VI.3.7. Compatibilitatea în temeiul Regulamentului nr. 68/2001 al Comisiei („REC privind formarea”)

(121) Comisia a evaluat ajutoarele pentru formarea profesională legată de introducerea sistemelor de automatizare a proceselor ⁽¹²⁵⁾, formarea profesională legată de software ⁽¹²⁶⁾ și alte categorii de formare profesională ⁽¹²⁶⁾ în temeiul REC privind formarea.

(122) Din lege, așa cum este ea formulată, nu se poate stabili dacă există o corespondență între costurile eligibile din cadrul măsurii și cele din cadrul REC privind formarea. În cazul în care formarea care beneficiază de ajutor răspunde nevoilor specifice ale întreprinderii, plafonul intensității ajutorului de 35 % pentru întreprinderi mari [25 % intensitate de bază + 10 % pentru regiunile prevăzute la articolul 87 alineatul (3) litera (a)] poate fi depășit întrucât intensitatea maximă a ajutoarelor în cadrul măsurii este, pentru 2004 și 2005, de până la 37,05 %, respectiv 36,89 %.

(123) În consecință, Comisia constată că sistemul nu respectă condițiile REC privind formarea menționate anterior și, astfel, nu poate fi considerat compatibil în temeiul REC privind formarea.

VI.3.8. Compatibilitatea în temeiul Regulamentului nr. 70/2001 al Comisiei („REC privind IMM”)

(124) Comisia notează că măsura nu diferențiază cuantumul ajutoarelor sau sectoarele sau proiectele eligibile în funcție de mărirea beneficiarului. Prin urmare, măsura

nu poate fi considerată, în ansamblu, compatibilă cu REC privind IMM. Cu toate acestea, în cazul în care ajutoarele se acordă, în cadrul măsurii, întreprinderilor mici și mijlocii definite în anexa I la REC privind IMM, se poate aplica regulamentul de exceptare pe categorii.

(125) Ajutoarele pentru investiții pentru IMM-urile din Grecia, care este eligibilă, pe întregul său teritoriu, pentru ajutoare regionale în temeiul articolului 87 alineatul (3) litera (a) din Tratatul CE, se supun unor plafoane ale intensității ajutoarelor cu 15 % mai mari decât plafoanele prevăzute în cadrul OAR. Aceasta se aplică tuturor proiectelor de investiții prevăzute la punctul 21 din prezenta decizie, cu excepția investițiilor în sectorul agricol, a investițiilor în mijloace de transport din sectorul transporturilor ⁽¹²⁷⁾ și a investițiilor direcționate în străinătate ⁽¹²⁸⁾. Plafoanele intensității ajutoarelor sunt încălcate pentru alte proiecte decât turismul, garaje în zonele A și B conform Hărții ajutoarelor regionale pentru Grecia (nu sunt prevăzute ajutoare regionale pentru zonele A, 18,4 % pentru zonele B și o completare de 15 % pentru IMM-uri). De asemenea, condiția pentru aplicarea acestor plafoane mai mari este menținerea investiției în regiunea respectivă timp de cel puțin cinci ani. Însă măsura nu impune această condiție. În sectorul transporturilor, costurile mijloacelor de transport și ale echipamentelor de transport nu sunt incluse în costurile eligibile.

(126) Investițiile străine directe în afara Greciei pot beneficia de ajutoare doar până la un plafon al intensității ajutoarelor de maximum 15 % pentru întreprinderile mici și maximum 7,5 % pentru întreprinderile mijlocii. Însă ambele plafoane pot fi depășite în cadrul măsurii analizate.

(127) Studiile pentru punerea în aplicare de noi tehnologii, studiile aferente introducerii certificării proceselor și a produselor, studiile privind organizarea și piețele și studiile privind eligibilitatea pentru ajutoare pot fi eligibile pentru ajutoare acordate IMM-urilor. Cu toate acestea, măsura nu garantează că aceste servicii sunt prestate de consultanți externi. Nu este exclus ca aceste studii să reprezinte o activitate continuă sau periodică legată de o activitate obișnuită de exploatare.

(128) În consecință, Comisia reține că sistemul nu respectă condițiile REC privind IMM menționate anterior și, astfel, este incompatibil în temeiul REC privind IMM.

⁽¹²³⁾ JO C 48, 13.2.1998, p. 2.

⁽¹²⁵⁾ Articolul 3.1.a.vi. et al. din Legea 2601/1998.

⁽¹²⁶⁾ Articolul 3.1.p.vi. din Legea 2601/1998.

⁽¹²⁶⁾ Articolul 3.1.a.xv., e.v. și g.xii. din Legea 2601/1998.

⁽¹²⁷⁾ Articolul 3.1.o.i din Legea 2601/1998.

⁽¹²⁸⁾ Articolul 3.2 din Legea 2601/1998.

VI.3.9. *Compatibilitatea cu orientările comunitare privind ajutoarele de stat în sectorul agricol*

(129) În sectorul agricol, analiza trebuie efectuată la două niveluri: pentru activitățile de prelucrare și comercializare, pe de o parte, și pentru producția primară, pe de altă parte, prin aceasta înțelegându-se că, în ambele cazuri, legislația comunitară relevantă care trebuie luată în considerare este cea aplicabilă la momentul acordării ajutoarelor, respectiv orientările comunitare privind ajutoarele de stat în sectorul agricol (denumite în continuare „orientările agricole”) și Regulamentul (CE) nr. 1860/2004 al Comisiei din 6 octombrie 2004 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE în cazul ajutorului de minimis în sectorul agricol și în sectorul pescuitului ⁽¹²⁹⁾.

(130) În ceea ce privește producția primară, dispozițiile relevante care trebuie luate în considerare, pe baza măsurilor, a cheltuielilor eligibile și a costurilor de funcționare prevăzute de Legea 3220/2004, sunt cele stabilite la punctele 4.1, 13 și 14 din orientările agricole, dedicate ajutoarelor pentru investiții, ajutoarelor pentru încurajarea producției și comercializării produselor agricole de calitate și, respectiv, ajutoarelor pentru furnizarea de asistență tehnică.

(131) În conformitate cu punctul 4.1 din orientările agricole, cheltuielile eligibile în cadrul investițiilor pot include construcția, achiziția sau îmbunătățirea bunurilor imobile, a mașinilor și a echipamentelor noi (inclusiv software) și costurile generale (precum onorarii convenite arhitecților, inginerilor și onorarii de consultanță, studii de fezabilitate, achiziția de brevete și licențe) în procent de până la 12 % din suma corespunzătoare celorlalte cheltuieli menționate. Ajutoarele pentru achiziționarea de plante de cultură sunt permise, exceptând culturile anuale. Ratele ajutoarelor stabilite la același punct sunt de 40 % din cheltuielile eligibile în zonele „normale” și de 50 % în zonele defavorizate, cu o creștere de cinci puncte procentuale pentru tinerii fermieri care realizează investițiile în termen de cinci ani de la constituirea fermei.

(132) Pentru a fi eligibile pentru ajutoare, fermele trebuie să respecte, de asemenea, standardele minime din domeniile mediului, manipulării și igienei animalelor, iar investițiile trebuie direcționate către produse pentru care se pot găsi debușee de piață normale, iar valoarea totală a cheltuielilor eligibile nu trebuie să depășească limita investițiilor totale eligibile pentru sprijin stabilită de statul membru în conformitate cu articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 1257/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală

acordat din Fondul European de Orientare și Garantare Agricolă (FEOGA) și de modificare și abrogare a unor regulamente ⁽¹³⁰⁾.

(133) În cazul relocalizării clădirilor fermelor, se pot lua în considerare mai multe posibilități:

— în cazul în care necesitatea relocalizării rezultă dintr-o expropriere care, în conformitate cu legislația statului membru în cauză, dă naștere unui drept la despăgubiri, plata despăgubirilor nu va fi considerată, în mod normal, ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din tratat;

— în alte cazuri, în care relocalizarea constă, pur și simplu, în dezafectarea, demolarea și reconstruirea instalațiilor existente, pot fi acceptate ajutoare de până la 100 % din costurile reale aferente;

— atunci când, în urma relocalizării, fermierul beneficiază de instalații mai moderne, contribuția fermierului trebuie să fie cel puțin echivalentă cu 60 % (50 % în cazul zonelor defavorizate) din creșterea valorii instalațiilor respective după relocalizare (55 % respectiv 45 % în cazurile în care beneficiarul este un fermier tânăr);

— în cazul în care relocalizarea determină o creștere a capacității de producție, contribuția beneficiarului trebuie să fie cel puțin egală cu 60 % (50 % în cazul zonelor defavorizate) din procentul corespunzător al cheltuielilor (55 % sau, respectiv, 45 % în cazurile în care beneficiarul este un fermier tânăr).

(134) Când investițiile sunt realizate din motive legate de protecția mediului, punctul 4.1.2.4 din orientările agricole prevede că ratele ajutoarelor de 40 % sau 50 % în zonele defavorizate pot fi crescute cu 20 sau 25 de puncte procentuale dacă investiția depășește cerințele comunitare minime în vigoare. În acest caz, creșterea trebuie limitată la costurile suplimentare eligibile necesare pentru realizarea obiectivului preconizat și nu se aplică în cazul investițiilor care determină o creștere a capacității de producție.

(135) În conformitate cu punctul 13 din orientările agricole, ajutoarele pentru introducerea certificării proceselor și a produselor și pentru realizarea studiilor aferente nu pot depăși 100 000 EUR per beneficiar pe orice perioadă de trei ani sau, pentru IMM-uri, 50 % din costurile eligibile, în funcție de care dintre aceste valori este mai mare.

⁽¹²⁹⁾ JO L 325, 28.10.2004, p. 4.

⁽¹³⁰⁾ JO L 160, 26.6.1999, p. 80. Regulament înlocuit prin Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 (JO L 277, 21.10.2005, p. 1).

- (136) În conformitate cu punctul 14 din orientările agricole, ajutoarele pentru formare profesională nu pot depăși 100 000 EUR per beneficiar pe orice perioadă de trei ani sau, pentru IMM-uri, 50 % din costurile eligibile, în funcție de care dintre aceste valori este mai mare. De asemenea, trebuie îndeplinite anumite condiții: ajutorul trebuie să fie disponibil tuturor celor eligibili în zona în cauză și, în cazul în care serviciul este prestat de grupuri de producători sau de alte organizații agricole de sprijin reciproc, el nu trebuie limitat la membrii grupului sau ai organizației respective, iar contribuția la costurile administrative ale grupului sau ale organizației trebuie limitată la costurile prestării serviciului.
- (137) Pe baza informațiilor de care dispune Comisia, se pare că intensitățile ajutoarelor calculate pentru sistem (37,05 % pentru 2004 și 36,89 % pentru 2005) nu le depășesc pe cele stabilite la diferitele puncte ale orientărilor agricole menționate anterior, dar nu se poate stabili dacă au fost îndeplinite toate condițiile prevăzute la punctele 131-136 din prezenta decizie, exceptând măsurile de relocalizare, în cazul cărora dispozițiile sistemului respectă normele prevăzute la punctul 133; în special:
- nu există dovezi care să arate că, printre costurile de funcționare prevăzute la punctul 22, operațiunile de leasing au fost urmate de achiziționarea bunului la sfârșitul leasingului;
 - nu există dovezi care să arate că anumite costuri, precum cele legate de studii pentru punerea în aplicare de noi tehnologii, înregistrarea brevetelor, studii privind eligibilitatea pentru ajutoare și studii privind organizarea și piețele, au ținut seama, la calcularea ajutorului, doar de un procent de maxim 12 % din celelalte cheltuieli eligibile prevăzute la punctul 131;
 - nu există dovezi care să arate că activitățile de formare profesională au fost sprijinite în conformitate cu dispozițiile punctului 14.1. din orientările agricole;
 - nu există dovezi care să arate că ajutoarele legate de introducerea certificării proceselor și a produselor și studiile aferente au fost acordate în conformitate cu punctul 13 din orientările agricole;
 - nu există dovezi că plantele de cultură anuală au fost excluse din domeniul de aplicare a ajutoarelor repartizate pentru achiziționarea de plante;
 - nu există dovezi care să arate că toate fermele care au primit ajutoare în cadrul sistemului au respectat standardele minime din domeniile mediului, igienei și manipulării animalelor și că investițiile s-au concentrat pe produse pentru care au putut fi găsite debușee de piață.
- (138) Comisia își menține îndoielile exprimate cu ocazia inițierii procedurii prevăzute la articolul 88 alineatul (2) din tratat și, prin urmare, sistemul nu poate fi declarat compatibil.
- (139) Ajutoarele pentru prelucrarea și comercializarea produselor agricole sunt reglementate de punctul 4.2 din orientările agricole, care prevede două seturi de norme:
- un prim set, conform căruia ajutoarele pot fi acordate într-un cuantum de maximum 50 % din cheltuielile eligibile în regiunile Obiectivului 1 și 40 % în celelalte regiuni, cheltuielile eligibile fiind legate de construcția, achiziția sau îmbunătățirea bunurilor imobile, a mașinilor și a echipamentelor noi (inclusiv software) și costuri generale (precum onorarii convenite arhitecților, inginerilor și onorarii de consultanță, studii de fezabilitate, achiziția de brevete și licențe) în procent de maximum 12 % din suma corespunzătoare celorlalte cheltuieli menționate; pentru a fi eligibil pentru ajutor, beneficiarul trebuie să respecte, ca și în cazul producției primare, standardele minime privind mediul, igiena și manipularea animalelor; de asemenea, ajutoarele nu pot fi acordate decât dacă se pot prezenta dovezi suficiente că pot fi găsite debușee de piață normale pentru produsele respective, iar proiectele de investiții cu cheltuieli eligibile care depășesc 25 de milioane EUR sau în care ajutorul depășește 12 milioane EUR trebuie notificate în mod individual Comisiei în conformitate cu articolul 88 alineatul (3) din tratat;
 - un al doilea set pentru ajutoarele de stat pentru investiții legate de prelucrarea și comercializarea produselor agricole care se acordă în cadrul unui sistem de ajutoare regionale aprobat în prealabil de orientările Comisiei privind ajutoarele naționale regionale.
- (140) În cazul de față se aplică doar primul set de norme, întrucât sistemul în cadrul căruia sunt prevăzute ajutoare pentru prelucrarea și comercializarea produselor agricole nu este aprobat, ci contestat de Comisie.
- (141) Ca și în cazul producției primare, Comisia subliniază că intensitățile ajutoarelor calculate pentru sistem nu le depășesc pe cele stabilite la punctul 4.2 din orientările agricole, dar nu se poate stabili dacă au fost îndeplinite toate condițiile prevăzute la primul paragraf de la punctul 139, anterior, din prezenta decizie. În special:
- nu există dovezi care să arate că, printre costurile de funcționare prevăzute la punctul 22, anterior, operațiunile de leasing au fost urmate de achiziționarea bunului la sfârșitul leasingului;

— nu există dovezi care să arate că anumite costuri, precum cele legate de studii pentru punerea în aplicare de noi tehnologii, înregistrarea brevetelor, studii privind eligibilitatea pentru ajutoare și studii privind organizarea și piețele, au ținut seama, la calcularea ajutorului, doar de un procent de maximum 12 % din celelalte cheltuieli eligibile prevăzute la punctul 139 anterior;

— nu există dovezi care să arate că toate societățile care au primit ajutoare în cadrul sistemului au respectat standardele minime din domeniile mediului, igienei și manipulării animalelor și că investițiile s-au concentrat asupra produselor pentru care au putut fi găsite debușee de piață;

— nu există dovezi care să arate că toate proiectele de investiții în prelucrarea și comercializarea produselor agricole au fost proiecte cu cheltuieli eligibile mai mici de 25 milioane EUR sau în care ajutorul nu a depășit 12 milioane EUR.

(142) Comisia își menține îndoilele exprimate cu ocazia inițierii procedurii prevăzute la articolul 88 alineatul (2) din tratat și, prin urmare, sistemul nu poate fi declarat compatibil.

(143) În consecință, exceptând cazul măsurilor de relocalizare, Comisia constată că sistemul nu respectă condițiile orientărilor agricole menționate anterior și, astfel, este incompatibil cu orientările agricole. De asemenea, Comisia a constatat că autoritățile elene nu au demonstrat că orice ajutor individual ar fi, din momentul acordării sale, compatibil cu aceste orientări sau cu practicile Comisiei adoptate în temeiul articolului 87 alineatul (3) litera (c) din Tratatul CE.

VI.3.10. Compatibilitatea cu orientările privind ajutoarele de stat aplicabile sectorului pescuitului și sectorului acvaculturii

(144) Societățile din domeniul pescuitului și al acvaculturii pot beneficia de măsura analizată. Proiectele de ajutoare de stat legate de pescuit și acvacultură sunt analizate în contextul orientărilor pentru examinarea ajutoarelor de stat pentru pescuit și acvacultură. După intrarea în vigoare a Legii elene 3220/2004 de instituire a sistemului de ajutoare în cauză, orientările s-au modificat de la 1 ianuarie 2005. Rezultă că orientările pentru examinarea

ajutoarelor de stat pentru pescuit și acvacultură din 2001⁽¹³¹⁾ trebuie aplicate ajutoarelor acordate înainte de 1 noiembrie 2004. Orientările actuale, din 2004⁽¹³²⁾, se aplică ajutoarelor acordate după 1 noiembrie 2004.

(145) În general, trebuie subliniat că nici un ajutor de stat nu poate fi declarat compatibil de către Comisie, dacă statul membru în cauză nu a comunicat valoarea totală a ajutorului per măsură, precum și intensitatea ajutorului. La evaluarea sistemului trebuie luat în considerare efectul cumulativ pentru beneficiar al tuturor subvențiilor de stat. Sistemul analizat nu furnizează aceste detalii și nici nu permite o astfel de evaluare. De asemenea, sistemul în cauză nu garantează că statul membru va verifica respectarea de către beneficiar a normelor politicii comune în domeniul pescuitului.

(146) Ambele versiuni ale orientărilor prevăd o interzicere a ajutoarelor care nu impun nici o obligație beneficiarului. Orientările subliniază aplicarea controlului acestor ajutoare, în special a celor acordate sub formă de facilități fiscale. Întrucât statul membru nu a furnizat informații în vederea evaluării ajutoarelor pentru pescuit și acvacultură, Comisia trebuie să le considere incompatibile.

(147) Ajutoarele pentru investiții trebuie verificate de Comisie în funcție de diferitele tipuri de beneficiari (pescari, acvacultură, prelucrare și comercializare). Fiecare aplicare a măsurii trebuie evaluată separat, pe baza condițiilor detaliate prevăzute în orientări. Informațiile cuprinse în sistem nu permit o asemenea evaluare.

(148) Pe baza celor menționate anterior, Comisia consideră că articolul 2 din Legea 3220/2004, în măsura în care se referă la pescuit și acvacultură, nu este compatibil. Comisia își menține îndoilele exprimate cu ocazia inițierii procedurii prevăzute la articolul 88 alineatul (2) din tratat și, prin urmare, sistemul nu poate fi declarat compatibil. În consecință, Comisia a constatat că autoritățile elene nu au demonstrat că ajutoarele individuale ar fi, din momentul acordării lor, compatibile cu orientările menționate⁽¹³³⁾.

VI.3.11. Compatibilitatea în temeiul articolului 87 alineatele (2) și (3) din Tratatul CE

(149) Nici una dintre excepțiile prevăzute la articolul 87 alineatul (2) din Tratatul CE nu poate fi aplicată în acest caz, întrucât măsura nu urmărește obiectivele prevăzute în cadrul acestor dispoziții.

⁽¹³¹⁾ JO C 19, 20.1.2001, p. 7.

⁽¹³²⁾ JO C 229, 14.9.2004, p. 5.

⁽¹³³⁾ Cauza T-176/01, Ferriere Nord/Comisia, Rec. 2004, p. II-3931, punctul 94.

(150) Conform articolului 87 alineatul (3) litera (a) din Tratatul CE, ajutoarele sunt considerate compatibile cu piața comună atunci când sunt destinate să promoveze dezvoltarea economică în zone în care nivelul de trai este anormal de scăzut sau în care există un grad de ocupare a forței de muncă foarte scăzut. Criteriile de evaluare a compatibilității în temeiul articolului menționat sunt reflectate în normele specifice dezbătute anterior.

(151) În ceea ce privește articolul 87 alineatul (3) litera (b) din Tratatul CE, ajutoarele în cauză nu sunt destinate să promoveze realizarea unui proiect important de interes european comun, nu remediază o perturbare gravă din economia Greciei și nici nu sunt menite să promoveze cultura sau conservarea patrimoniului.

(152) Articolul 87 alineatul (3) litera (d) din Tratatul CE se referă la cultură și la conservarea patrimoniului în cazurile în care asemenea ajutoare nu afectează condițiile comerciale și concurența în cadrul Comunității într-o măsură atât de mare încât să se contravină interesului comun. Acestea se pot referi la ajutoare acordate mănăstirilor pentru ridicarea de pensiuni și centre culturale, la investiții în imobile de patrimoniu sau în producția tradițională ori în cea cu denumire de origine protejată, în vederea reparării și restaurării imobilelor de patrimoniu, la investiții în mașini tradiționale sau în certificarea de produse sau procese tradiționale care sunt considerate patrimoniu natural. Cu toate acestea, Comisia nu deține informații conform cărora natura respectivelor activități le-ar include în patrimoniul cultural, nici informații privind amploarea ajutoarelor și impactul acestora asupra condițiilor comerciale. Prin urmare, Comisia nu poate concluziona că măsurile în cauză sunt compatibile în temeiul articolului 87 alineatul (3) litera (d) din Tratatul CE.

(153) În final, este necesar să se analizeze dacă ajutoarele pot fi eligibile pentru scutirea prevăzută la articolul 87 alineatul (3) litera (c) din Tratatul CE, care prevede că poate fi considerat compatibil un ajutor care facilitează dezvoltarea anumitor activități economice sau a anumitor zone economice, în cazul în care un asemenea ajutor nu afectează condițiile comerciale într-o asemenea măsură încât să se contravină interesului comun. Criteriile de evaluare a compatibilității în temeiul articolului menționat se regăsesc în normele specifice dezbătute anterior. Orice ajutor care nu respectă condițiile prevăzute de normele specifice necesită o justificare detaliată, care nu este furnizată de autoritățile elene. Prin urmare, Comisia nu poate stabili o concluzie cu privire la compatibilitatea măsurilor în cauză direct în temeiul articolului 87 alineatul (3) litera (c) din Tratatul CE.

VI.4. Concluzie

(154) Întrucât sistemul de ajutoare, luat în ansamblu și pe părțile sale componente, exceptând relocalizarea clădirilor fermelor din sectorul agricol, nu este eligibil pentru nici una dintre excepțiile prevăzute de tratat, Comisia concluzionează că sistemul de ajutoare este incompatibil cu piața comună, exceptând relocalizarea clădirilor fermelor din sectorul agricol, pentru care, pe baza analizei efectuate anterior, ajutoarele acordate:

— nu constituie ajutoare de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din tratat, atunci când relocalizarea rezultă dintr-o exproprierie care, în conformitate cu legislația statului membru în cauză, dă dreptul la despăgubiri; sau

— sunt compatibile cu piața comună în celelalte cazuri descrise la punctul 133.

(155) Ajutoarele individuale acordate în cadrul sistemului pot fi considerate compatibile cu piața comună:

— în temeiul Regulamentului (CE) nr. 69/2001, doar dacă valoarea totală a ajutorului acordat în cadrul sistemului, combinată cu toate celelalte ajutoare *de minimis* primite de beneficiar pe durata celor trei ani anteriori, nu depășește 100 000 EUR și respectă toate condițiile materiale ale regulamentului;

— în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1860/2004, doar dacă valoarea totală a ajutorului acordat în cadrul sistemului, combinată cu toate celelalte ajutoare *de minimis* primite de beneficiar pe durata celor trei ani anteriori, nu depășește 3 000 EUR și respectă toate condițiile materiale ale regulamentului;

— în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1998/2006, doar dacă valoarea totală a ajutorului pentru întreprinderile active în sectorul transporturilor și în domeniul prelucrării și comercializării produselor agricole, acordat în cadrul sistemului, combinată cu toate celelalte ajutoare *de minimis* primite de beneficiar în perioada celor trei ani anteriori, nu depășește 100 000 EUR pentru întreprinderile active în sectorul transporturilor, respectiv 200 000 EUR pentru întreprinderile ce au drept obiect de activitate prelucrarea și comercializarea produselor agricole și respectă toate condițiile materiale ale articolelor 1 și 2 din regulament;

— în temeiul oricărui alt regulament privind ajutoarele de stat sau în cadrul unui sistem de ajutoare aprobat, doar dacă ajutorul individual a respectat toate condițiile materiale ale regulamentului sau ale sistemului în cauză, la momentul acordării sale.

- (156) Toate celelalte ajutoare individuale acordate în cadrul sistemului trebuie să fie considerate incompatibile cu piața comună.

VII. RECUPERARE

- (157) În conformitate cu articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului, atunci când sunt adoptate decizii negative în cazuri de ajutoare ilegale, Comisia decide ca statul membru în cauză să adopte toate măsurile necesare pentru a recupera ajutoarele de la beneficiari.
- (158) Doar ajutoarele incompatibile pot fi recuperate. Compatibilitatea se stabilește la nivelul proiectului care primește ajutorul. În continuare se stabilește dacă ajutorul a fost compatibil în temeiul normelor comunitare privind ajutoarele de stat sau al sistemelor de ajutoare existente la momentul acordării, în conformitate cu normele aplicabile la momentul respectiv.
- (159) Atunci când Comisia aprobă un ajutor notificat, măsura de ajutor trebuie să garanteze că sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute în normele aplicabile. Neîndeplinirea unei condiții duce la incompatibilitate. În consecință, o măsură de ajutor ilegală nu beneficiază de tratament preferențial la evaluarea compatibilității. Pentru a stabili compatibilitatea, trebuie să fi fost îndeplinite, încă de la început, toate condițiile materiale. Prin urmare, încercările de introducere retroactivă a unor condiții suplimentare nu ar remedia incompatibilitatea măsurii de ajutor valabilă la momentul acordării ajutorului.
- (160) Doar ajutoarele acordate în temeiul Regulamentelor (CE) nr. 69/2001 și (CE) nr. 1860/2004 privind ajutoarele *de minimis*, în temeiul anumitor dispoziții ale REC privind IMM-urile și formarea profesională și în temeiul anumitor dispoziții ale orientărilor agricole ar putea fi considerate conforme cu toate condițiile materiale la momentul acordării.
- (161) În ceea ce privește declarațiile Greciei potrivit cărora Comisia ar trebui să limiteze domeniul de aplicare a recuperării pentru că ar avea consecințe financiare intolerabile pentru Grecia, Comisia precizează că, în conformitate cu jurisprudența Curții ⁽¹³⁴⁾, statele membre pot utiliza doar argumentul unei imposibilități absolute ca apărare împotriva recuperării ajutoarelor. Cu toate acestea, dificultățile financiare nu reprezintă o astfel de imposibilitate absolută.
- (162) Hotărârile în cauzele la care Grecia face trimitere ⁽¹³⁵⁾ s-au referit la posibilitatea unei limitări potențiale a

forței retrospective a unei hotărâri a Curții Europene de Justiție, limitând efectele temporare ale unui hotărâri, în cazuri excepționale, dacă hotărârea a determinat repercusiuni economice grave cauzate, în special, de un număr mare de relații juridice angajate cu bună-credință și dacă practicile respective au fost adoptate din cauza incertitudinii dispozițiilor comunitare.

- (163) Argumentele Greciei nu sunt întemeiate în cazul măsurii de față, întrucât se referă la o măsură de ajutor de stat care nu a fost notificată și prin urmare neaprobată. În consecință, circumstanțele atenuante, citate în jurisprudența la care Grecia face trimitere ⁽¹³⁶⁾, ale acțiunii de bună-credință și incertitudinea dispozițiilor comunitare nu sunt întemeiate în mod rezonabil.
- (164) În ceea ce privește posibila bună-credință, beneficiarii nu pot revendica buna-credință, întrucât așteptările lor de a primi ajutorul nu au fost legitime. În conformitate cu jurisprudența constantă ⁽¹³⁷⁾, așteptările legitime în ceea ce privește legalitatea ajutorului pot fi create doar de instituțiile comunitare, fie printr-o decizie de aprobare, fie prin lipsă de acțiune împotriva unei măsuri incompatibile, deși ar fi trebuit să acționeze. Cu toate acestea, din procedură rezultă că autorităților elene li s-au semnalat de către Comisie rezerva acestora în privința compatibilității măsurii de îndată ce a aflat despre aceasta, la doar câteva luni de la intrarea sa în vigoare. Ulterior, Comisia și-a desfășurat investigația. În consecință, Grecia nu poate invoca așteptarea legitimă împotriva unei posibile recuperări. De asemenea, nu se poate susține că dispozițiile comunitare privind ajutoarele de stat sunt incerte.
- (165) Prin urmare, Comisia respinge posibilitatea de invocare de către Grecia a limitărilor sau excepțiilor împotriva recuperării ajutoarelor ilegale,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

- (1) Sistemul de ajutoare de stat pus în aplicare de Grecia în temeiul articolului 2 din Legea 3220/2004 este incompatibil cu piața comună.
- (2) În sectorul agricol, ajutoarele acordate relocalizării clădirilor fermelor nu constituie ajutoare de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din tratat atunci când relocalizarea este rezultatul unei exproprieri care, în conformitate cu legislația statului membru în cauză, dă dreptul la despăgubiri. Respectivele ajutoare sunt compatibile cu piața comună în celelalte cazuri de relocalizare.

⁽¹³⁴⁾ A se vedea, în special, cauza C-404/00, Comisia/Spania, Rec. 2003, p. I-6695, punctul 45 și cauza C-415/03, Comisia/Grecia, Rec. 2005, p. I-3875, punctul 35.

⁽¹³⁵⁾ A se vedea nota de subsol 88.

⁽¹³⁶⁾ Hotărârea CEJ în cauza C-209/03, Bidar/Cartierul londonez Ealing, Secretarul de stat pentru educație și calificări, Rec. 2005, p. I-2119, punctele 68-69; Hotărârea CEJ în cauza C-292/04, Wienand Meilicke și alții/Finanzamt Bonn-Innenstadt, nepublicată încă, punctul 34.

⁽¹³⁷⁾ Cauza C-91/01, Italia/Comisia Comunităților Europene, Rec. 2004, p. I-4355, punctul 66.

Articolul 2

Ajutoarele individuale acordate în cadrul sistemului menționat la articolul 1 alineatul (1) din prezenta decizie nu reprezintă ajutoare dacă, la momentul acordării lor, ele îndeplinesc condițiile stabilite de un regulament adoptat în temeiul articolului 2 din Regulamentul (CE) nr. 994/98 al Consiliului ⁽¹³⁸⁾, aplicabil la momentul acordării ajutorului.

Articolul 3

Ajutoarele individuale acordate în cadrul sistemului menționat la articolul 1 alineatul (1) din prezenta decizie care, la momentul acordării lor, au îndeplinit condițiile stabilite de un regulament adoptat în temeiul articolului 1 din Regulamentul (CE) nr. 994/98 sau de alt sistem de ajutoare aprobat sunt compatibile cu piața comună până la intensitatea maximă a ajutoarelor aplicabilă tipului respectiv de ajutoare.

Articolul 4

(1) Grecia recuperează de la beneficiari ajutoarele incompatibile acordate în cadrul sistemului menționat la articolul 1 alineatul (1) din prezenta decizie.

(2) Sumele care trebuie recuperate sunt purtătoare de dobânzi de la data la care au fost puse la dispoziția beneficiarilor până la recuperarea lor efectivă.

(3) Dobânda se calculează pe o bază compusă în conformitate cu capitolul V din Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei ⁽¹³⁹⁾.

(4) Grecia anulează toate plățile neefectuate ale ajutoarelor din cadrul sistemului prevăzut la articolul 1 alineatul (1) cu aplicare de la data notificării prezentei decizii.

Articolul 5

(1) Recuperarea ajutoarelor acordate în cadrul sistemului prevăzut la articolul 1 alineatul (1) se efectuează imediat și efectiv.

(2) Grecia asigură punerea în aplicare a prezentei decizii în termen de patru luni de la data notificării acesteia.

Articolul 6

(1) În termen de două luni de la data notificării prezentei decizii, Grecia prezintă următoarele informații:

- (a) lista beneficiarilor care au primit ajutoare în cadrul sistemului prevăzut la articolul 1 alineatul (1) și suma totală a ajutorului primit de fiecare în parte în cadrul sistemului;
- (b) suma totală (principal și dobânzi de recuperare) care trebuie recuperată de la fiecare beneficiar;
- (c) o descriere detaliată a măsurilor deja adoptate și a celor prevăzute pentru respectarea prezentei decizii și
- (d) documente care să demonstreze că beneficiarilor li s-a ordonat rambursarea ajutoarelor.

Grecia prezintă aceste informații utilizând formularul prevăzut în anexă.

(2) Grecia informează Comisia cu privire la evoluția măsurilor naționale adoptate pentru punerea în aplicare a prezentei decizii până la încheierea recuperării ajutoarelor acordate în cadrul sistemului menționat la articolul 1 alineatul (1). La simpla cerere a Comisiei, Grecia prezintă de îndată informații privind măsurile deja adoptate și cele prevăzute pentru a respecta prezenta decizie. De asemenea, Grecia furnizează informații detaliate privind cuantumurile ajutoarelor și dobânzile de recuperare deja recuperate de la beneficiari.

Articolul 7

Prezenta decizie se adresează Republicii Elene.

Adoptată la Bruxelles, 18 iulie 2007.

Pentru Comisie

Neelie KROES

Membru al Comisiei

⁽¹³⁸⁾ JO L 142, 14.5.1998, p. 1.

⁽¹³⁹⁾ JO L 140, 30.4.2004, p. 1.

ANEXĂ

Informații privind punerea în aplicare a Deciziei Comisiei C 37/05 (ex NN 11/04) [Fond de rezervă scutit de impozit]

Informații privind cuantumurile ajutoarelor primite, de recuperat și deja recuperate

Identitatea beneficiarului	Cuantumul total al ajutorului primit în cadrul sistemului (*)	Cuantumul total al ajutorului de recuperat (*) (Principal)	Cuantumul total deja rambursat (*)	
			Principal	Dobândă de recuperare

(*) Milioane în monedă națională.